

ΑΣΤΡΑΦΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

Ὁ πληρώνων συνδρομητῆς ὀφείλει νὰ ἀπαιτῆ
ἐντυπὸν ἀποδείξιν πληρωμῆς τῆς Διευθύνσεως.

Συνδρομὴ ἑτησίᾳ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
Ἑλλάδος . . . δρ. 7
Ἐξωτερ. . . φρ. 7

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΣΤΡΑΦΗΣ
—δδ. Βορείου 13.—

Ἔτος Γ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 15 Αὐγούστου 1896.

Ἄριθ. 16.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὰ θαύματα τῆς φύσεως. Τὰ ἀναφλεγόμενα ὄρη.
—Οἱ τῶν ἀγίων θαυματουργοὶ ἐν Ἀλγερῇ.—Ἐπι
ἀεροστάτου εἰς τὸν βόρειον πόλον. Ὁ ὑπνοτισμὸς
ἐφαρμοζόμενος εἰς τὴν ἀστρονομίαν.—Τὰ θαυμάσια
τῆς φύσεως ἐν τῇ βορείᾳ Ἀμερικῇ.—Οἱ Ρωστικοὶ
ἀδάμαντες.—Ὁ ὑπνοτισμὸς καὶ αἱ λαϊκαὶ δεσιδω-
μονίαι.—Τὸ μέγιστον τηλεσκόπιον ἐπὶ τῆς γῆς.—Τὰ
ἐξορυσσόμενα πτηνὰ γίγαντες.—Πῶς ἐμορφώθη ἡ
Ἀγγλικὴ γλῶσσα.—Μύρηγκες γεωργοί.—Ἡ προσ-
τασία τῶν ἀγρίων ζῶων ἐν Ἀφρικῇ.—Ἡ ἐπιρροή
τῶν ἀνθῶν ἐπὶ τῶν νεύρων καὶ τῆς φωνῆς.—Ὁ
πρωθιερεὺς Ἰβάν Κρονστάνσκη καὶ ὁ συγγραφεὺς
κόμης Λέων Τολστόη.—Διαμῆνει ζῶν τὸ παγῶσαν
ζῶον.—Οἱ ἀνθρωποπόροι ἐν τῇ νοτιοδυτικῇ Ἀφρικῇ.
—Οἱ νεκρὰ θάλασσα τῆς Ἀμερικῆς.—Τὸ ἐπισυμβάν
γεγονὸς εἰς τὸν βασιλεῖα τῆς Δανίας.—Ὁ πρίγκηψ
τῆς Οὐαλλίας καὶ εἰς ρέπορτερ.—Πρακτικαὶ συμ-
βουλαὶ ὑγιεινῆς.—Πρακτικαὶ γνώσεις.—Ἡ ὀνοματο-
μανία καὶ ἡ λεξιφοβία.—Ἐπιρροή τῆς ποδηλατίας
ἐπὶ τοῦ γυναικείου ὄργανισμοῦ.—Ποικίλα.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΤΑ

ΑΝΑΦΛΕΓΟΜΕΝΑ ΟΡΗ

Εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν περιέργων φαινομένων
τῆς φύσεως τῶν μέχρι τοῦδε ἀτελῶς ἐξερευνη-
θέντων, ἀναφέρονται αἱ ὑπόγειοι πυρκαϊαί, αἵ-
τινες περιεγράφησαν ὑπὸ τῶν περιηγητῶν διὰ
ζωπρῶν χρωμάτων. Ὑπόγειος πυρκαϊὰ παράγει-
ται ἐν ἡ περιπτώσει ἕνεκα αἰτίας τινὸς ἀνάψει
τὸ ὑπόγειον στρώμα τῶν γαιαιθράκων. Ἡ πυρ-
καϊὰ ἡ ἐκραγεῖσα ἐν Ἀλτάη (Σιβηρία) παρὰ
τὸ ὄρος τῶν ὄρεων παρήχθη ἐκ πτώσεως κεραυ-
νοῦ. Ἄλλη παρομοία πυρκαϊὰ ἔλαβε χώραν
παρὰ τὸ Τοβηκῆου-Πλανήτσα· αὕτη τελείως ἔ-
σβυσε μόνον πρό τινων ἐτῶν. Ἡ πυρκαϊὰ αὕτη
ἐξεράγη συνεπείᾳ ἀπερισκέπτου ἐκπυροσκορη-

σεως. Ἐν τῇ κεντρικῇ Ἀσίᾳ ἐπίσης εὐρίσκονται
τὰ ἀφ' ἑαυτῶν ἀναφλεγόμενα περὶ τῶν ὁποίων
ἀναφέρει ὁ ἀρχαῖος ἀραψ συγγραφεὺς Μασσοῦδι.

Ἐνδιαφέρουσαν περιγραφὴν ἀναφλεχθέντος
ὄρους ἀπαντῶμεν ἐν τοῖς συγγράμμασι τοῦ
Παλλὰς. Τὸ ὄρος τοῦτο εἶνε διακλάδωσις τῶν
νοτίων Οὐραλίων παρὰ τοὺς ποταμοὺς Καργούς,
Κεσητάλυ καὶ Μανγηλησάκο. Τὸ ὄρος τοῦτο
καλεῖται Καρατάλ, ἔχει σημαντικὸν ὕψος καὶ
καλύπτεται ὑπὸ πυκνοῦ δάσους. Ἐπὶ τῆς νο-
τίας ἀποτόμου κλιτύος αὐτοῦ ἐγείρεται κρηνώ-
δης βράχος διασχιζόμενος ὑπὸ βαθείων χαρα-
δρῶν. Εἰς τρία ὑψηλότατα μέρη τούτου
τοῦ βράχου παρατηροῦνται ὑπέρυθρα τοπία τε-
λείως ἀπογυμνοθέντα ἐκ τοῦ καλύπτοντος τὰ
λοιπὰ ὄρη δάσους. Ἐν τούτοις τοῖς τόποις
παρετηρήθη πυρκαϊὰ τοῦ ὄρους. Ὁ Παλλὰς
μετὰ τῶν ὀδηγῶν του οὐχὶ ἀνευ τινὸς φόβου
ἀνῆλθεν εἰς τὸν καιόμενον βράχον διὰ τῆς ἀτρα-
ποῦ τῆς εὐρεθείσης ἐν τῇ νοτίᾳ κλιτύει τοῦ ὄ-
ρους. Ἐνταῦθα ἡ βλάστησις ἦν ἀκμαζούσα· τὰ
χόρτα διεκρίνοντο διὰ τῆς μεγαλοπρεπειᾶς των
ἢ ἐν τοῖς λοιποῖς τόποις προσερχομένης βεβαίως
ἐκ τῆς διαδομένης εἰς τὰ περίξ θερμότητος
συνεπείᾳ τῆς ἀναφλέξεως τούτου τοῦ ὄρους.

Ἐκ τῶν τριῶν πραγματικῶς καιομένων με-
ρῶν τοῦ ὄρους, τὸ νότιον ἦν τὸ ὑψηλότερον πάν-
των· ἡ ἄμεσος αὐτοῦ κορυφή ὑψοῦται ὑπὲρ τὰς
ἑκατὸν ὀργυῖας. Τὸ μέρος τοῦτο τοῦ ὄρους ἀνε-
φλέχθη πρό τινων ἐτῶν καὶ καλεῖ ὄχι τὸσον
ἰσχυρῶς, ὡς τὸ μέσον, τὸ ὅποιον ἤρχισε νὰ καίη
πρό δώδεκα ἐτῶν, ὥστε τὸ νότιον αὐτοῦ ἄκρον
τελείως κατεκάη.

Περὶ τῆς αἰτίας τῆς προκαλεσάσης τὴν ἀνα-
φλεξίν τοῦ ὄρους, οἱ περίοικοι Μπασκῆροι διη-
γήθησαν εἰς τὸν Παλλὰς τὸ ἀκόλουθον.

Πρό ἕνδεκα ἢ δώδεκα ἐτῶν κεραυνὸς ἐνέ-
σχυψεν ἐπὶ τῆς μεγάλης ἐλάτης τῆς φουομένης

παρά τους πόδας του μεσαίου βράχου και εκουσε αυτην μετα της ριζης. Το πυρ εκ του δένδρου μετεδόθη εις τα έσω του δρους και εκτοτε τουτο αδιακόπως καίει. Παρά τους πρόποδας του δρους ή πυρκαϊά ήδη έπαυσε, το δε ύψηλόν μέρος του δρους ακόμη δεν ανεφλέχθη. 'Ολόκληρον το νότιον μέρος του δρους απέτεφρώθη. Πρότερον, εν τούτω ως και εν τοις λοιποις μέρεσι του δρους εβλάσταναν μεγάλα δένδρα και θάμνοι, αλλά το πυρ φθάσαν μέχρις αυτών εξώντωσε τα περίξ. Το άποτεφρωθέν διάστημα του δρους έχει ελαχίστην διάμετρον κάτωθεν προς τα άνω 70 όργυιων, ή δε μεγίστη αυτου διάμετρος υπερβαίνει τας εκατόν όργυιάς. Το πυρ μετεδόθη και εις τον λόφον τον κείμενον προς νότον του βράχου, εν τούτοις τουτο ταχέως έσβυσε και καθ' έν χρόνον ο Παλλάς έπεσκέφθη (1770 26 Μαΐου) το άνφλεγέν όρος, ένταυθα ήθουον λαμπρά Ιδιάζοντα εις την νοτιοανατολική Ρωσίαν φυτά: ή άρωματική νυκτερινήριάλλα (Hosperis Sibirica) το πεντάφυλλον (Lupinaster) και ο Astragalus. Το δε ανατολικόν μέρος του λόφου, εις το όποιον το πυρ μετεδόθη διά του στενοϋ του καλυπτομένου πρότερον υπό δένδρων και μετα την παύσιν της πυρκαϊάς εκ νέου καλυφθέντος υπό χόρτων, έτι ισχυρότερον εκαιετο. 'Εκ των σχισμάδων του δρους αδιακόπως έγειρετο καίων άτμός προς τον όποιον αδύνατον ήτο να πλησιάση τις. 'Ο φλοιός της ελάτης τάξηρά φύλλα ριπτόμενα εις αυτον έν μια στιγμή ανεφλέγοντο. Μεγάλην έντύπωσιν ένεποιούν οϋτοι οι άτμοι κατά τας άσελήνους νύκτας ή έν κακοκαιρία ότε λεπτεί πυρίναι γλώσσαι ύψούντο επί τινες πήχεις ύπεράνω της επιφανείας του δρους. 'Εν τούτοις καθ' όλον του δρους δεν ήτο επαισθητή ή καύσις του θείου ή του γαϊάνθρακος. 'Ο άτμός ο εξερχόμενος εκ των σχισμάδων του δρους δεν έμύριζεν α' Όσον βαθέως και αν εκάπτωμεν, άνκηφεί η Παλλάς, οϋδεμίαν όσμην ήτ' άνθημεν, καιτοι οι λίθοι τόνον πολϋ εκαιον, ώστε το υδωρ το επιρριπτόμενον επ' αυτών εξητμίζετο, αί δε ξύλινοι άζίναι κατεκαίοντο».

Οϋ μόνον εις τα περίξ αλλά και έν αυτω τω μέσω των καιομένων όρέων εδρίσκοντο τόποι τελείως σβουθέντες και εκ νέου καλυφθέντες υπό χόρτου, ιδίαι έν άρθονία έφύοντο arrache αίτινες ολιγώτερον των άλλων φοβούντο το πυρ. Οι Μπασχίροι διηγούνται εις τον Παλλάς ότι έν τοις καιομένοις τόποις του δρους οϋ μόνον δεν επικάθηται ή χιών κατά τον χειμώνα αλλά και ή βλάστησις πλουσίως αναπτύσσεται καθ' όλην την διάρκειαν του έτους. 'Όταν τα περίξ εινε κακαλυμμένα υπό χιόνος ένταυθα οϋχι σπανίως άπαντῶσιν άνθη.

ΟΙ ΤΩΝ ΑΓΥΙΩΝ ΘΑΥΜΑΤΟΠΟΙΟΙ ΕΝ ΑΛΓΕΡΙΑ

Παρ' ήμιν έν Ευρώπη συχνάκις άπαντῶνται, ιδίαι έν ταίς μεγαλοπόλεσι, διαφόρου είδους θαυματοποιοι και ταχυδακτυλογοι (prestidigitateur, οίτινες υπό τάνόμακα των πνευματιστών, αντιπνευματιστών, έρμηνευτών των σκέψεων, των άτρώτων φακιδών κτλ. διασκεδάζουσι το δημόσιον διά διαφόρων άνεξηγήτων, κατά την πρώτην όψιν, τεχνασμάτων. 'Εν δε τη 'Ανατολή, όπου και μέχρι σήμερα πολλοι πιστεύουσιν εις τας μαγείας, τοιοϋτοι θαυματοποιοι μεγάλην έπιτυχίαν εύρίσκουσιν. 'Η κλασική χώρα τούτων των θαυματοποιδών εινε ή 'Ινδία, όπου πράγματι άπαντῶσιν ένίοτε άξιοσημείωτοι άνδρες εκτελοϋντες θαυμάσια. Οϋκ ολίγοι τούτων έρχονται και εις την βόρειον 'Αφρικην εκ του Μαρόκου μέχρι της Αίγυπτου, όπου κατά πλήθη άπαντῶσι παντοειδεις πυροφάγοι και άτρωτοι δερβίσαι, μάγοι εξορκισται των όρεων κτλ. και των άγιδων ταχυδακτυλογοι παντός είδους, οίτινες καθήμενοι έν τη όθω επί του τάπητος, επιδεικνύουσιν ένώπιον των θεατών την τέχνην των και έπειτα συναθροίζουσι παρ' αυτών έράνους. Βεβαίως και ένταυθα, ως πανταχοϋ, τα πλείστα πειράματα δεν εινε πολϋπλοκα και άκατανόητα έν τούτοις ένίοτε άπαντῶσι τοιαϋτα, πρό των όποιων ο θεατής ίσταται εκθαμβος. Καί πράγματι, φησιν οτι κατ' ευδιον ήμέραν, άνευ βοήθου, άνευ κισωτίου μετα διπλου πυθμένου άνευ σκηνής ένώπιον πάντων των θεατών να βλαστάνωσι φυτά εκ των σπόρων, υπό λεπτόν κάλυμμα να φάνωνται άνθη και καρποι και πάλιν να εξσφηνίζωνται! Τι εινε τουτο, θαύμα, ή άπάτη της όράσεως, γενική όπτασία, ήτις εξαίφνης καταλαμβάνει άπαν το πλήθος των θεατών; 'Ας υποθέσωμεν το δεύτερον. 'Αλλ' αν έχη οϋτω παρόμοιον φαινόμενον δεν εινε θαυμάσιον; Μήπως εινε δυνατόν να κληθή σύνηθες έργον, όταν εις άνθρωπος, ακόμη ρακενδύτης τις ή επαίτης, επί τοσοϋτον κυριεύει την ψυχην των θεατών, ώστε κατά την θέλησιν του αναγκάζει αυτους να βλέπωσιν εκείνο το όποιον οϋτος θέλει και το όποιον πράγματι δεν ύπάρχει; 'Ιδου ή δύναμις της υποβολής διά της οποίας έλαβον έννοιαν οι Ευρώποιοι μόνον πρό 100—120 έτών και ή οποία ην τελείως γνωστή η παλαιόθεν, εις τους λαούς του; έπολους κκλ ο υμεν βαρβάρους, ένίοτε δε και . . . άγίους!! αΟϋδέν νέον υπό την Σελήνην» από πολλου ήδη λέγουσιν οι σοφοί άνδρες, και τουτο ιδίαι ρητέον όταν ο λόγος γίνεται περί αίνιγματων ήμιν φαινομένων του ανθρώπινου πνεύματος.

ΕΠΙ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΠΟΛΟΝ

'Ο έν Ευρώπη έπιστημονικός κόσμος λίαν ένδιαφέρεται διά την πρωτότυπον και τολμηράν επιχείρησιν του νεαροϋ Σουηδοϋ μηχανικοϋ αεροπόρου 'Ανδρέ, περί οϋ και άλλοτε έγράφομεν έν ταίς στήλαις της «'Αστραπής», οστις εξεκίνησεν εις τον βόρειον πόλον οϋχι διά του συνήθους τρόπου, διά πλοίου ή ελκύθρου, ως οι διάσημοι άλλ' ως επί το πλείστον άτυχεις προκάτοχοι του, άλλ' επί αεροστατάτου. 'Εν τω διεθνεί γεωγραφικω συνεδρίω τω συγκληθέντι, ως γνωστόν, έν Λονδίνω κκτι το παρελθόν έτος ο 'Ανδρέ, ως και άλλοτε έγράψαμεν, εξέθηκε το σχέδιόν του άλλα τα πλείστα μέλη του συνεδρίου εϋρον το σχέδιον τουτο οϋ μόνον λίαν παράτολμον άλλ' ακόμη και άσύνητον, ένεκα δε τούτου ο νεαρός αεροπόρος δεν συνήντησε την προσδοκωμένην συμπάθειαν και υποστήριξιν. 'Εν τούτοις ο τολμηρός μηχανικός δεν έγκατέλειψε το σχέδιόν του και εϋρε πολλούς οίτινες εδειξαν αυτω ύλικήν υποστήριξιν και θερμώς υπερήσπισαν αυτον, και ο βασιλεύς της Σουηδίας, επικροτήσας το τολμηρόν σχέδιον του αεροπόρου έδωκεν αυτω 40000 φρ. Τοιοτοτρόπως ο 'Ανδρέ άπεφάσισε να φέρη εις πέρας την επιχείρησιν του και μόνον ή φήμη περί του ότι ο Νανσέν ήδη έφθασεν εις τον βόρειον πόλον παρεκίνησεν αυτον να διλώση ότι αν ή φήμη αυτη επιβεβαιωθή οϋτος θα διευθύνη το αεροστατόν του οϋχι πλέον εις τον βόρειον άλλ' εις τον νότιον πόλον, ολιγώτερον γνωστόν και ήττον εύπρόσιτον. 'Η περί τον Νανσέν φήμη δεν επεβαιβεώθη και ο 'Ανδρέ δεν θεώρησεν άπαραίτητον να μεταβήη το δρομολόγιόν του και, ως οϋτος ειπε, «να αναβήη» την ύψωσιν του εις τον νότιον πόλον. Αί βόρειαι χῶραι περισσότερον εξηρηυήθησαν και ή άπόστασις ή άποχωρίζουσα τον πόλον από των κατοικουμένων χῶρων εινα μικροτέρα ή ή διαχωρίζουσα τον νότιον πόλον, ένεκα δε τούτου ή επί αεροστατάτου εξερεύνησις του νοτίου πόλου εινα επιχειρήσις επικινδυνότερα. 'Αλλ' εάν ο νεαρός και δραστήριος οϋτος έπιστήμων κατορθώση να φέρη εις πέρας την τολμηράν του επιχείρησιν, δεν ύπάρχει άμφιβολία ότι θα επιχείρηση και το επικινδυνότερον ταξείδιον εις τον νότιον πόλον. Είνα φανερόν ότι ο 'Ανδρέ άνήκει εις εκείνους τους άνδρας οίτινες δεν υποχωροϋσι πρό του κινδύνου και εινα έτοιμοι να θυσιάσωσιν εκυτους ένεκα της προόδου της έπιστήμης.

'Εν τούτοις ή ιδέα αυτη του 'Ανδρέ δεν εινα νέα ως δύναται τις να υποθέση εξ αρχής. 'Ηδη πρό τινων έτών δύο Γάλλοι έπιστήμονες,

ο αεροπόρος Μπεζανών και ο άστρονόμος 'Εριέττος συνέλαβον παρόμοιον σχέδιον άλλα δεν εξετέλεσαν αυτο ένεκα του ότι εϋρον άπότομον επίκεισιν παρά τοις έπιστήμοσιν. 'Ως φαίνεται τότε ο καιρός δεν ήτο κατάλληλος προς εκτέλεσιν τοιαύτης τολμηράς ιδέας διότι δεν εύρέθη έν τη κοινωνία συμπάθησας τουτο το σχέδιον άνθρωπος. 'Ηδη ένωρίτερον τουτου του χρόνου ο πλοίαρχος Τσέκκη ύπηρετών έν τω άγγλικω στόλω και επί τινες φοράς λαβών μέρος έν ταίς εις τον πόλον εκδρομή; εξέγειρε το ζήτημα περί τοιαύτης εκστρατείας και συνέλεγεν έράνους δι' αυτην άλλ' άνευ τινος έπιτυχίας.

Τώρα το έργον έλαβεν άλλην φάσιν. Καίτοι το γεωγραφικόν συνεδριον άπέριψε τουτο το σχέδιον, ή κοινωνία συνεπάθησεν αυτο και οι έρανοι πανταχόθεν συνέρρουν. Αί κυβερνήσεις εκείνων των χῶρων αίτινες εινα δημοι προς τον πόλον άπέστειλαν πανταχοϋ γραπτάς οδηγίας συνοδευομένας δι' εικόνων έν ταίς οποίαις παρίστανται το αεροστατόν και οι εξερχόμενοι προς συνάντησιν αυτου άνθρωποι επί σκοπῶ εκ των προτέρων γνωστοποιήσεως τοις κατοίκοις του αεροστατάτου του 'Ανδρέ όπως ο όχλος μη φοβηθῆ βλέπων εκτακτόν τι φαινόμενον υπεράνω της γῆς αλλά δείξη βοήθειαν εις τους αεροπόρους αν λάβωσιν άνάγκην ταύτης.

Το αεροστατόν του 'Ανδρέ, ως γνωστόν, κατεσκευάσθη έν Παρισίαις κατά το σχέδιον αυτου του αεροπόρου: Το αεροστατόν εφωδιάσθη δι' άπάντων των εξαρτημάτων, έχει το «guide rope» χαλύβδιον σχοινίον το όποιον έν μέρει χρησιμεύει προς διεύθυνσιν της σφαιρας, και κατά τας περιστάσεις δύναται να σύρηται επί του πάγου ή να βυθίζηται εις το υδωρ χρησιμεϋον τοιοτοτρόπως ως υποστήριγμα της σφαιρας και επιτρέπον την ένέργειαν των ιστιών. Διά τούτων των ιστιών και του σχοινίου θα ή δυνατόν να διευθύνηται ή σφαίρα υπό την γωνίαν 60 ο τοϋλάχιστον κατά τα γενόμενα υπό του 'Ανδρέ πειράματα ύπρει έλπις περί του δυνατου της δνευθύνσεως του αεροστατάτου. Το ακάτιον του αεροστατάτου έναυπηγήθη κατά τον τελειότατον τρόπον και δύναται να χρησιμεύση ως κατάλληλον οίκημα δύο ανθρώπων περιλαμβάνον συγχρόνως πάντα τα άπαιτούμενα διά τους δύο αεροπόρους υπό τοιοϋτους εκτάκτους όρους και τα εργαλεία τα άπαραίτητα προς έπιστημονικας παρατηρήσεις. 'Εν περιπτώσει άνάγκης το ακάτιον τουτο δύναται να χρησιμεύση και διά πλοϋν διότι τουτο εινα αδιάβροχον.

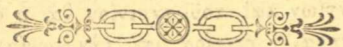
'Ο 'Ανδρέ υπολογίζει ότι το ταξείδιόν του θα διαρκήση επί ένα μήνα ή ολιγον περισσότερον. Βεβαίως άπας ο πεπολιτισμένος κόσμος ένδιαφέρεται περί της έπιτυχίας της επιχείρησεως αυτου. 'Εν τοις πάγοις του πόλου εύρίσκον-

και σήμερα πέντε εκδρομαί ή τύχη των όποιων μέχρι σήμερα είναι άγνωστος. Η επιστροφή τούτων των τολμηρών περιηγητών αναμένεται μετά μεγάλης άνυπομονής και ή τύχη των ήρώων της επιστήμης διεγείρει φόβον. Ήδη περί τας 130 εκδρομαί έγινοντο εν τῷ βορείῳ πόλῳ άφούτου οί άνθρωποι ήσθάνθησαν την ανάγκην νά εισδύσωσιν εις τό μυστήριον αούτου, αλλά τό μυστήριον τούτο ακόμη διατελει άκατανόητον, καιτοι όλίγον κατ' όλίγον οί άνθρωποι μετά πολλών θυσιών και βασιάνων εξακολουθοῦσι νά ανοίγωσι την όδόν προς τόν βορειον πόλον, τώρα δέ περί τά 740 χιλίομετρα άποχωρίζουσι τόν πόλον εκ των σημείων όπου εφθασαν οί τελευταίαι εξερευνηταί.

Άρα γε θά κατορθώσῃ ό Άνδρέ νά υπερικήσῃ άπάσας τās δυσχερείας και διεληθών ταύτην την άπόστασιν νά εκπληρώσῃ την διακαή επιθυμίαν του; Πολλοί θεωροῦσι τό σχέδιον αούτου άπλην γίμαιραν και π. χ. ό περιφανής άστρονόμος Φάη (Faye) καιτοι παραδέχεται ότι ό Άνδρέ δύναται νά φθάσῃ εις τόν πόλον επί του άεροστάτου, αλλά προλέγει ότι ούτος φθάσας εις τόν πόλον δέν θά ή εις κατάστασιν νά επιστρέψῃ. Επί τόν πόλον βασιλεύει άπόλυτος γαλήνη, πᾶσα κίνησις του άέρος έλλείπει και τό άεροστάτον παραφερθεν εκει υπό των έναερίων ρευμάτων θά διαμένη ακίνητον εντός της σκυθρωπῆς και νεκρᾶς ερήμου.

Έν τούτοις ό γνωστός Γάλλος άεροπόρος Φονδιέλλ τόσον πολύ πιστεύει εις την επιτυχίαν της επιχειρήσεως, ὡς προέτεινεν εις τόν Άνδρέ νά λάβῃ μέρος εν αούτῃ. Έν πάσει περιπτώσει ό δέκατος έννατος αίων θά δικαιούται, πιθανῶς, νά προσθήσῃ εις τόν κατάλογον των επιτυχιών του ακόμη και ταύτην την νίκην την άρθεύσαν επί της φύσεως του πόλου.

Ο ΥΓΝΟΤΙΣΜΟΣ ΕΦΑΡΜΟΖΟΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΝ

Ό καθηγητής Μπόνη εν τῷ συγγράμματί του «hypnotisme» περιγράφει τά περίεργα πειράματα των Ιατρών Μπέργσον Ρομπινέ τά όποια παρεκίνησαν τόν Ζάηκην νά πειραθῇ νά εφάρμωσῃ τόν ύπνοτισμόν εις την εξερευνησιν της διαπλάσεως και του κατοικησίμου ή μη της σελήνης και των αστέρων. Τά πειράματα ήσαν τά ακόλουθα. Οί διεξάγοντες αούτά έδωκαν εις τό ύπνοτισθέν άτομον μικροσκοπικὴν φωτογραφίαν, τό μακρότατον μέρος της όποιας δέν ύπερέβαινε τή δύο χιλιοστόμετρα και ότε έπηκολούθησεν ή ύποβολή του νά ίδῃ ό ύπνοτισθείς τήν φωτογραφίαν έχουσαν (δῆθεν) μέγεθος μιᾶς

κόλας τῆς γραφῆς, ό τελευταίος μετά καταπληκτικῆς ακριβείας περιέγραψε τό έσωτερικόν και τό στάσιμον των φωτογραφηθέντων ατόμων. Διά τό δεύτερον πείραμα έχρησιμοποιήθη συσκευή χρωματισθεῖσα δι' άνθίνου, τό μέγεθος του δικτυωτου της όποιας ίσοῦται προς 0,06 χιλίομετρα. Μετά την ύποβολήν του νά ίδῃ την συσκευήν μεγάλην και νά ίχνογραφῆσῃ αούτην, ό ύπνοτισθείς άντέγραψεν αούτην οὔτω πιστῶς ὡς νά την παρητήρει διά του μικροσκοπίου. Είναι γνωστόν ότι εν τῇ ύπνωτικῇ καταστατάσει άπασαι αί αισθήσεε δξζύνονται: εν τῷ πειράματι μετά της μικροσκοπικῆς φωτογραφίας ή δξζυδέρκεια κῤξζήθη ύπερ τό κανονικόν όριον 50,000 φορές. Η άναλογία αούτη ήδύνατο έτι νά αυξηθῇ, αν έπετάσσετο εις τόν ύπνοτισθέντα ν' άτενίζῃ εις την φωτογραφίαν ὡς έχουσαν δύο-τριών όργων μῆκος, διότι τό όριον της παρομοίαν ενισχύσεως των αισθήσεων είναι άγνωστον.

Άν λοιπόν εν κῤξζ ύπνωτικῇ καταστάσει ό όφθαλμός είναι κατάλληλος νά εκτελῇ τās λειτουργίας του μικροσκοπίου, και του τηλεσκοπίου, δέν είναι άραγε δυνατόν, άφ' ου διευθύνωμεν τό βλέμμα του ύπνοτισθέντος εις την σελήνην ή εις τινα άστέρα και έμνεύσωμεν αούτῷ την ιδέαν νά παρατηρῇ τούτους τούς φωστῆρας ὡς νά άπειχον όλίγον της γῆς, νά έπωφελθώμεν ταύτην την Ιαανότητα του ύπνοτισθέντος προς εξερευνησιν της διαπλάσεως και κατοικισμοῦ των κατά μυριάδας μολίων άφ' ήμων άπεχόντων ούρανίων σωμάτων;

Τά τοιούτου είδους πειράματα, κατά την γνώμην του Ζάηκην, θά άπέφερον μεγάλην ωφέλειαν εις την επιστήμην, θά έπεξέτεινον τόν όρίζοντα της αντιλήψεως ήμων και ίσως θά επιστοπολουν την τολμηράν άμα και θελκτικὴν θεωρίαν του Καμίλλου Φλαμαριώνος περί των αναριθμητων κατοικουμένων κόσμων.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΡΕΙΩ ΑΜΕΡΙΚΗ

Άπαντα τᾶ εν τῇ βορείῳ Αμερικῇ θαυμάσια δέν είναι γνωστά ακόμη εις την επιστήμην. Λόγου χάριν εν τῇ πολιτείᾳ Μισουρή εῤξζίσκονται πολλά σπήλαια τᾶ όποια ακόμη δέν εξερευνηθήσαν. Άπό πολλών έτων ήτο γνωστόν ότι εῤξζίσκεται εν μέγα σπήλαιον εν τῷ νοτιο-ανατολικῷ όρίῳ της περιφέρειας Στών, μόλις δέ επ' εσχάτων έγινοντο εξερευνησεις εν αούτῳ υπό τριών ατόμων αναλαβόντων την γεωλογικὴν έρευναν της Πολιτείας. Η περιφέρεια αούτη κείται επί των νοτίων κλιτύων των Όρέων Όζάρκ και καλύπτεται υπό πυκνών δασών διαφόρων μεγάλων δένδρων. Οί τρεις οὔιοι εξερευνηταί άνεβάντες επί του όρους Ροάρκ εῤξζρον ένα «κρημνόν» εν τῷ βάθει του όποιου εκειτο ή είσοδος εις τό «μαρμαρίνον

σπήλαιον». Οὔτοι καταβάντες δι' άκατεργάστον κλιματίων και διαφόρων κατοφερειών εφθασαν εις τό οὔτω καλούμενον «μέγα άμφιθέατρον» μίαν αῤξζουσαν έχουσαν μῆκος 280 ποδών, πλάτος 150 και ύψος 156. Η όροφή ταύτης έχει την μορφήν θόλου και κοσμεῖται δι' σταλακτιτών. Ο «Μέγας λευκός θρόνος» εσχηματίσθη εκ της πτώσεως του ύδατος περιέχοντος όρυκτάς ύλας: οὔτος είναι μέγας σωρός εκ καθαροῦ λευκοῦ δνυχος (onyx) έχων ύψος 50 ποδών και πλάτος 50, πάχος δέ 12—15 ποδών. Οὔτος είναι κενός εσωθεν και ομοιάζει προς παγώνα. Παρ' αούτων κείται ό «σκοπός του δωματίου της πηγῆς» ήτοι εις σταλακτίτης και σταλαγματίης ύψηλός 20 ποδ., εῤξζός δέ 2—3 ποδ. Μία όδοος φέρει εις τό «δωματίον της πηγῆς» και εις τό «δωματίον των ζώνων», εν τῷ τελευταίῳ εῤξζίσκονται νά λείψανα χιλιάδων ζώνων, ὡς επί τό πλείστον σαρκοβόρων, μετατραπέντων εις μουμίας, τά δέ δέρματα τινών εξ αῤξζων ακόμη ίστανται επί των οστάων. Πέραν του δωματίου της πηγῆς κείται τό «σταλάζον δωματίον» έχον κωνοειδῆ θόλον, ύψηλόν 30 ποδ. εκ του όποιου πίπτει ύδωρ έχον θερμοκρασίαν 48 βαθμῶν Φάρεγχαίτ τό όποιον πηγάζει εις τό «δωματίον της πηγῆς»

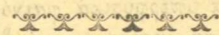
Όπισθεν του «μεγάλου λευκοῦ θρόνου» δι' άλλης διόδου εισέρχεται τις εις τό «δωματίον της καταγραφῆς». εν αούτῳ υπάρχουν σωροί πληοῦ επί του όποιου οί επισκέπται καταγράφουσι τά δνόματά των. Έπί του δαπέδου αούτου εῤξζίσκεται μία όπή ή όποια είναι τό στόμα ενός άνεξερευνητου κρημνοῦ περιέχοντος ύδωρ εις βάθος 88 ποδ. Ο κρημνός οὔτος καλεῖται «μοιραῖος κόλπος». Μία άτραπός άριστερόθεν φέρει τόν επισκέπτην εις τόν «άπολεσθέντα ποταμόν» όπισθεν του σκοπού του «άπολεσθέντος ποταμοῦ» όστις είναι μεγάλη πλάξ τιτανολίθου. Πέραν τούτων των σπανίων αντικειμένων εῤξζίσκεται εις κατασράκτης 20 ποδών εῤξζός του όποιου τό ύδωρ ρέει δι' μέσον πολλών κοιτών μετά πλαισίων εκ τιτανικών κρυστάλλων και επί τέλους πίπτει εις τό σκότος εκ 50 ποδών ύψους.

Οί εξερευνηταί εφθασαν εις τόν «Μπλόνδειον θρόνον», τό ωραιότατον αντικείμενον του σπηλαίου, μετά μακράν και κπιώδη πορείαν επί του πληοῦ πολλών δωματίων μεταξύ των όποιων οφείλομεν νά μνημονεύσωμεν (της μέσης αναπαύσεως), του «ναοῦ» μετά των Δωρικῶν αούτου κιονοκράτων (capitel) και του μυστηριώδους ποταμοῦ. Ο θρόνος είναι εν μικρόν δωματίον, έχων ύψος 15 ποδ., πληρες σταλακτιτών και σταλαγματιτών τινά των όποιων έχουσι πτυγᾶς ὡς οί συνδόναι και εκπέμπουσιν ήχους όταν πλήξῃ τις αούτους, ὡς εις μουσικῆς δύναται επί αούτων νά ανακρούσῃ εν άπλοῦν άσμα. Οί σταλακτίται εῤξζίσκονται εν διαφόροις βαθμοῖς αῤξζήσεως και παριστάσι διαφόρους ύψεις από των κενών συριγγίων (καλάμων) μέχρι των στερεών κίονων εῤξζόντων πάχος δακτύλων τινών.

Πέραν τούτου του δωματίου εῤξζίσκεται άλλο έτι μεγαλειότερον μέχρι τουδε μη εξερευνηθέν.

«Ο σπριγγοεδόθειος θρόνος» είναι έτερον δωματίον εκ του αούτου είδους άλλ' εῤξζίσκεται επί του άπέναντι άκρου του σπηλαίου. Ο τόπος οὔτος άποχωρίζεται δι' κηκλίθων εκ σταλακτίτου, του λοιπού μέρους του δωματίου. Έτι άπωτέρω κείται ή «ματιρία», δωματίον έχον ύψηλόν θόλον εν τῇ όποια ζῶσι μέγα πληθος νυκτερίθων, ή «γαλέρα» και άλλο δωματίον οῖον τό δωματίον εκ του «Αγγλικου έλατος» εν τῷ όποιῳ εῤξζίσκονται σωροί εκ ταύτης της ύλας. Μικραί σαῤξζραι, ίχθῶς άνευ όφθαλμῶν και δρυ-

κολ μύκητες είναι τά μόνα ζῶντα όντα πᾶ εῤξζίσκόμενα εν τῷ σπηλαίῳ, τό δάπεδον του όποιου καλύπτεται κατά μέρη μετά γούανου εκ των ωραίων νυκτερίθων των εντός ενδαιτωμένων. Εκτός άμφιβολίας είναι ότι τούτο τό σπήλαιον θά γίνῃ τό αγαπητόν μέρος των επισκέψεων των περιηγητών, όταν άποπερατωθῇ ή σιδηροδρομικῇ γραμμῇ Όρόρα-Σπριγγηλδ. Η θερμοκρασία τούτου του σπηλαίου ὡς και ή των λοιπών είναι 54 βαθμῶν Φάρεγχαίτ.

ΡΩΞΙΚΟΙ ΑΔΑΜΑΝΤΕΣ.

Ο Πριμπίλεβ εῤξζομισεν εις Πετρούπολιν τεμάχιον άδάμαντος εῤξζρον αούτο παρὰ τόν ποταμόν Κάμενσκιν εν τοῖς Ν. Ούραλίοις. Τούτο έχει βάρος 3,072 γρ. και σχῆμα 43-εδρον. Οὔτος ὡς και οί πρότερον εν τοῖς Ούραλίοις εῤξζεθέντες άδάμαντες διακρίνονται των άφρικανικῶν και ομοιάζουσι προς τούς Βρασιλιακούς, οί όποιοι κατά την λάμψιν των είναι ανώτεροι των άφρικανικῶν.

Ο άδάμας του Πριμπίλεβ εῤξζεθη εν εκεινη τῇ περιφερείᾳ την όποιαν ό μακαρίτης ακαδημαϊκός Κοζάρεβ άπεκάλεσε ρωσικὴν Βρασιλιαν, στηριζόμενος επί της ποικιλίας των εκει άπαντώντων άδαμάντων, και ὅπως οὔτος προείπεν ότι θά εῤξζεθῶσιν άδάμαντες. εν τῷ μουσείῳ της όρυκτολογίας φυλάττεται ό υπό του φοιτητου Λήνδερ τῷ 1893 εν Κοτσκάρη άγορασθείς παρ' ενός Μπασκίρου λίθος ό όποιος κατεδείχθη ότι ήν άδάμας. Τότε ό ειδικός όρυκτολόγος ύπέθεσεν ότι οὔτος ήδύνατο νά εῤξζεθῇ παρὰ τούς ποταμούς Τέπλα ή Σανάρκα ή τελευταία εῤξζεσις επιβεβαιού τούτο δεικνύουσα ότι εῤξζίσκονται άδάμαντες παρὰ τόν ποταμόν Μπέλα. εν τοῖς Ούραλίοις λοιπόν άπαντῶσι ήδη δέκα τόποι των άδαμάντων εν τοῖς όποίοις εῤξζεθησαν περι τούς διακοσίους πολυτίμους λίθους.

Εῤξζε περιεργον ότι από της εῤξζεσεως του πρώτου άδάμαντος εν τοῖς Ούραλίοις (5 Ιουλίου 1829) παρήλθον περίπου 70 έτη, ενῷ πολλοί άδάμαντες εκειθεν δέν εκομίσθησαν, ένεκα του ότι δέν άπεφάσιζον εκει νά εκζητήσωσι τοιούτους. Άν εῤξζήτων ίσως θά άνεκαλύπτον νέον είδος βιοτεχνίας. Μόνον εν τοῖς όρυχείοις Κρεστοβζδβήζενσκ εῤξζεθησαν ύπερ τούς 190 άδάμαντας, ή δέ τελευταία τυχαία εῤξζεσις παρὰ τόν ποταμόν Κάμενσκιν προελέχθη υπό του Κοζάρεβ πρό 40 ετών.

Ο ΥΠΝΟΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΛΑΪΚΑΙ ΔΕΙΞΙΔΑΙΜΟΝΙΑΙ

Ἐν Παρισίους ἐξεδόθη τὸ βιβλίον τοῦ Ρόσα ἐν τῷ ὁποίῳ πειραματικῶς ἀποδεικνύεται ὁ μεταξὺ τοῦ σταδίου τῆς ὑπνώσεως καὶ τοῦ ἀοράτου καλύμματος τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς σύνδεσμος. Ὁ Ρόσα ἐπέστησε τὴν προσοχὴν εἰς τοῦτο, ὅτι πολλὰ ὑπερφυσικά φαινόμενα ἔχουσι λίαν ἐνδιαφέροντα ἱστορικὸν σύνδεσμον πρὸς τὰς δεισιδαιμονίας αἵτινες ἐπ' αἰῶνας ἐπεκράτουν παρὰ τοῖς λαοῖς τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου Κόσμου. Ἐν Κίνα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Γουάν-ση καὶ Γουάν-δούν, ἐπικρατεῖ μέχρι τῆς σήμερον τὸ ἀκόλουθον ἔθιμον: ἂν ὁ κλέπτης ἐκφεύγῃ ἐκ τῆς ἡν ἐκλεψεν, οἰκίας, ἀφῆκεν ἐπὶ τῆς γῆς τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν του, οἱ παθόντες προσκαλοῦσιν ἔμπειρον Μπότζον (μάντιν-ιερέα) ὅστις ἐμπήγει ἐπὶ τοῦ ἴχνους τοῦ κλέπτου πάσσαλον ἐκ μπαμποῦ καὶ συγκεντρώσας τὰς ψυχικὰς του δυνάμεις κατὰ τὴν παρατήρησιν αὐτοῦ ἐμπνέει εἰς τὸν φυγάδα ἀκλόνητον ἐπιθυμίαν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν τόπον τοῦ ἐγκλήματος. Ὁ Γαρὼν διηγείται ὅτι διατρίβων ἀπὸ τοῦ 1864-67 ἐν Κίνα πολλάκις ἤκουσεν, ὅτι διὰ τῆς εὐλογίας τῶν Μπόνζων οἱ ἐγχώριοι οὐχὶ σπανίως προσφεύγουσι τῇ βοήθειᾳ ἀγαλαματιδίων ἐκ κηροῦ εἰς τὴν δολοφονίαν τῶν ἐχθρῶν των ἐν ἀποστάσει διὰ τῆς ὑποβολῆς (suggestion). Περὶ τοιούτων μαγγανειῶν γίνεται λόγος ἐν τῇ πολιᾷ ἀρχαιοτάτη: εὐρίσκωμεν αὐτοὺς ἐν τῇ λατρείᾳ τῶν Ἰνδούσων, τῶν Αἰγυπτίων περὶ τῶν ὁποίων ἤδη ἀναφέρουσιν ὁ Πλάτων, ὁ Ὁβίδιος, ὁ Ὀράτιος, ὁ Τερτυλιανὸς καὶ ἄλλοι κλασικοὶ συγγραφεῖς. Τὰ ἔθιμα ταῦτα δύναται τις νὰ εὕρῃ καὶ ἐν τῷ βίῳ τοῦ μεσαιῶνος καὶ κατὰ τοὺς νέους χρόνους ἐν Εὐρώπῃ: περὶ αὐτῶν μαρτυροῦσιν οἱ Ἀραβες ἱστορικοὶ τοῦ ἰδ' αἰῶνος.

Ὁ Ρόσα σπουδαίως ἐξηρένησε τὰς παραδόσεις τῆς ἀρχαιότητος καὶ διεξήγαγε πολλὰ πειράματα μετὰ τῶν ἀγαλαματιδίων ἐκ κηροῦ οὗτος ἐνεχειρίζεν αὐτὰ εἰς τὸν ὑπνωτισθέντα καὶ ἅπαντα τὰ πλήγματα τὰ ἐπενεγχόμενα ἐπὶ τῶν ἀγαλαματιδίων ἐγένοντο ἐπαισθητὰ ὑπὸ τοῦ ὑπνωτισθέντος. Τὰ πειράματα ταῦτα κατ' ἀρχὰς ἐπέτυχον μόνον ἐν ἀποστάσει 5-6 μέτρων ἀλλὰ μετὰ ταῦτα μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας ἐπανεληφθήσαν ἐν μακροτέρᾳ ἀποστάσει.

Πολλοὶ βασίμως ὑποθέτουσιν ὅτι τὰ ζητήματα τὰ θιγόμενα ὑπὸ τούτων τῶν νέων φαινομένων θὰ ἐπιχύσωσι φῶς ἐπὶ τῆς τελείως ἀγνωστοῦ χώρας τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος.

ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΤΗΛΕΣΚΟΠΙΟΝ ΕΠὶ ΤΗΣ ΓῆΣ

Ἐκ τῆς ἐπισήμου ἐκθέσεως τῆς γαλλικῆς Ἀστρονομικῆς ἐταιρίας ἐμάθομεν ὅτι φέρεται εἰς πέρας ἡ κατασκευὴ τοῦ δίσκου τοῦ κολοσσαίου τηλεσκοπείου τὸ ὁποῖον θὰ ἐκτεθῆ εἰς τὸν θαυμασμὸν τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως τῶν Παρισίων κατὰ 1900ον ἔτος. Τὸ τηλεσκόπιον ἔχει ὕλην ἀντικειμενικὴν (verre objective) 1 1)2 μέτρον κατὰ τὴν διάμετρον καὶ σωλῆνα 60 μέτρων τὸ μήκος. Ὡς πρὸς τὴν δυνάμιν του, τοῦτο δὲν εὐρίσκει ἐφάμιλλον κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα καίτοι ἡ ἰκανότης αὐτοῦ πρὸς προσέγγισιν τῶν ἀντικειμένων δὲν εἶναι τόσο μεγάλη ὡς ἀνεφέρετο. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν περιφανῶν Γάλλων ἀστρονόμων, τὸ κολοσσαῖον τοῦτο ὀπτικὸν μηχανῆμα τὸ κατασκευαζόμενον κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ Φραγκίσκου Δελόγκλου θὰ προσεγγίσῃ τὴν σελήνην κατὰ τὴν παρατήρησιν ἐν ἀποστάσει ἑκατὸν χιλιομέτρων. Ἐκ Κλερμών Φερράη κατὰ τὸν εὐδίων καιρὸν φαίνονται ἐναργῶς ἐν Παρισίους αἱ κορυφαὶ τοῦ Λευκοῦ ὄρους (Mont blanc) τῆς ἀποστάσεως οὗσης 305 χιλιομέτρα. Διὰ τοῦ ρηθέντος τηλεσκοπείου ἡ σελήνη θὰ φαίνεται τόσο πλησίον ὥστε θὰ καθίστανται ὁρατὰ τὰ ἐπ' αὐτῆς ὄρη, θὰ ἐπιβεβαιωθῆ εἰς τίνα καταστάσιν εὐρίσκονται τὰ προϋποτιθέμενα ἐν αὐτῇ ἡφαίστεια καὶ τελείως θὰ πιστοποιηθῆ ἂν αὕτη εἶναι κατοικήσιμος ἢ εἶναι νεκρὸς πλανήτης. Τὰ ἐναργῶς διακρινόμενα ἐπὶ τῆς σελήνης ἀντικείμενα θὰ φωτογραφηθῶσι δεκάκις μεγαθυρόμενα. Τὸ κολοσσαῖον τοῦτο τηλεσκόπιον μετὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ 1900 ἔτους θὰ τοποθετηθῆ ἐν ἰδιαιτέρῳ ἀστεροσκοπεῖῳ πρὸς χρῆσιν τῶν ἐπιστημόνων ὡς τόπος τοῦ ἀστεροσκοπείου ὠρίστη οὐχὶ ἡ πόλις τῶν Παρισίων διότι ἐκεῖ ἡ ἀδιαφάνεια τοῦ ἀέρος δὲν παρέχει ἐναργῶς παρατηρήσεις.

ΤΑ ΕΞΟΡΥΞΟΜΕΝΑ ΠΤΗΝΑ ΓΙΓΑΝΤΕΣ

Πρὸ τίνος χρόνου ἐν βραθυτάτῳ στρώματι τῆς Παταγονίας ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Ἀμεγίνο εὐρέθησαν τὰ λείψανα διαφόρων πτηνῶν, τινὰ τῶν ὁποίων εἶχον κολοσσαίας διαστάσεις. Ἡ εὕρεσις αὕτη ἐγένετο ἐν τῇ νοτίῳ Παταγωνία χώρᾳ τελείως ἐρήμῳ ἐστερημένῃ πάσης βλαστήσεως καὶ δυνατὸν εἶπαι, πάσης ὀργανικῆς ζωῆς, κατ' ἐκείνην τὴν ἀπομεμακρυσμένην ἀφ'

ἡμῶν τρίτην ἐποχὴν, κατοικουμένη ὑπὸ γιγαντιαίων δυνασάτων καὶ ἄλλων γιγάντων τοῦ βασιλείου τῶν ζῶων, καὶ μεγάλων πτηνῶν γιγάντων, πρὸς τὰ ὁποῖα συγκρινόμενα τὰ σημερινὰ π.χ. ὁ καζουάρ καὶ ἡ σβρουθοκάμηλος φαίνονται ὡς πτημαῖοι.

Οἱ ἀδελφοὶ Ἀμεγίνο εὗρον λείψανα τῶν κρανίων καὶ τῶν ραμφῶν ὡς καὶ ὅστ' αὐτῶν πτερόγων καὶ τῶν ποδῶν δεκαπέντε διαφόρων εἰδῶν πτηνῶν ἐκ τούτων τὴν μέγα μέγεθος ἔχοντα εἶναι τὰ ὅστ' αὐτῶν γενῶν Phororhacos καὶ Brontornis.

Τὸ ράμφος τοῦ Phororhacos εἶναι ἐστραμμένον πρὸς τὰ ἐπάνω, ὡς παρὰ τοῖς σημερινοῖς ἀρπακτικαῖς ὄρνεις. Τὸ μήκος τοῦ κρανίου τούτου τοῦ γιγαντιαίου πτηνοῦ εἶναι δύο ποδῶν τ. ἔ. ὑπερβαίνει τὸ μήκος τοῦ κρανίου τοῦ ἵππου, τῆς καμηλοπαρδάλεως ἢ τῆς καμήλου· τὸ μήκος τοῦ ποδὸς εἶναι 5 ποδῶν· οἱ δάκτυλοι ἐντελῶς διατηρηθέντες ὁμοιάζουσι κατὰ τὸ μέγεθος πρὸς τὰ ὅστ' αὐτῶν ποδῶν μεγάλου τινὸς ζώου· ἐκ τῶν γαμψῶν ὀνύχων τοῦ ποδὸς γίνεται φανερόν ὅτι τοῦτο τὸ ζῶον δὲν θὰ ἠδύνατο ταχέως νὰ βαδίζῃ.

Ἄλλ' ἔτη μεγαλύτερον εἶναι τὸ μέγεθος ἐτέρου πτηνοῦ τῆς βροντόρνιθος (Brontornis) τῆς μεγίστης πάντων τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ζώων καὶ ἐξουσομένων πτηνῶν. Ἡ Βροντόρνις εἶναι ἤττον δυσειδής, μᾶλλον σύμμετρος ἐν τοῖς μέλεσι τῆς, ἢ ὁ Phororhacos· τὸ μήκος τοῦ ποδὸς ὑπερβαίνει τοὺς πέντε πόδας, τὸ δὲ ὕψος τοῦ σώματος εἶναι 13 1)4 ποδῶν. Οἱ δάκτυλοι εἶναι μακρότεροι καὶ ἔχουσι οὐχὶ μεγάλους γαμψοὺς ὄνυχας ὁμοιάζοντας πρὸς τοὺς τῶν σημερινῶν στρουθοκαμήλων.

Κρίνοντες ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν πτερόγων, ταῦτα τὰ πτηνά, ὡς οἱ σύγχρονοι στρουθοκάμηλοι, τὸ πτηνὸν «μῦα» τῆς Νέα Ζηλανδίας, ἢ μαδαγασκαρινῆ ἐπιτορίδος, δὲν ἠδύνατο νὰ ἵπτανται, ἀλλὰ μόνον ἐβάδιζον. Ταῦτα ἐτρέφοντο, πιθανῶς, διὰ μεγάλων ἑρπετῶν ὡς τὴν σήμερον τρέφεται ὁ Balaeniceps rex ἐν τῷ Λευκῷ Νεῖλῳ διὰ νεαρῶν κροκοδείλων καὶ καὶ ὁ ἵποπόταμος τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς (Gryposaurus serpentarius) δι' ὄρων.

ΠΩΣ ΕΜΟΡΦΩΘΗ Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Οἱ Μπόροι ἐφεύρον τὸν ἀκόλουθον εὐφυᾶ, ἀλλὰ λίαν κακεντρέχη μῦθον, ἐπεξηγοῦντα τὴν μόρφωσιν τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης. «Ἡ μήτηρ φύσις, λέγουσιν οὗτοι, ἠθέλησε νὰ δώσῃ εἰς ἑκάστον λαὸν ἰδιαιτέραν γλῶσσαν καὶ πρὸς τοῦ-

τον τὸν σκοπὸν διέταξεν ὅπως πάντες ἔλθωσι πρὸς αὐτὴν, ὅστις ἐπιθυμῆι νὰ λάβῃ γλῶσσαν. Πλησίον τῆς μητρὸς-φύσεως ἔκειτο ἐπὶ τραπέζης μέγα τεμάχιον κρέατος ἐκ τοῦ ὁποίου αὕτη ἔκοπτε γλῶσσαν, ἐδίδεν αὐτῇ διὰ ψαλιδίου ἰδιαίτερον τι σχῆμα καὶ παρέδιδεν εἰς τὸν ζητοῦτα τοιαύτην. Ἄπαντα τὰ ἔθνη ἤλθον ὅπως λάβωσι γλῶσσας, οἱ Γάλλοι, οἱ Γερμανοὶ, οἱ Ὀλλανδοὶ, ἀκόμη καὶ οἱ Μπουσμένοι, καὶ περὶ πάντων ἡ μήτηρ φύσις ἐμερίμνησεν. Δὲν ἤλθε μόνον ὁ Ἄγγλος. Οὗτος ἠσθάνθη ἰσχυρὰν δίψαν καὶ καθ' ὁδὸν εἰσῆλθεν εἰς τὴν καπηλείον καὶ ἔμεινε ἐκεῖ ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἕως οὐ ἐδαπάνησε ὅλην του τὰ χρήματα. Ἐπὶ τέλους καρυδαρῶν ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ καπηλείου καὶ τελείως τυφλὸς ἐκ τῆς μέθης ἐνεφανίσθη πρὸ τῆς μητρὸς φύσεως ὅπως λάβῃ γλῶσσαν. Ἄλλ' ἡ μήτηρ-φύσις εἶχεν ἤδη ἐξαντλήσει ὅλον της τὸ ὑλικὸν καὶ οὐδὲν εἶχεν ὅπως δώσῃ εἰς τὸν Ἄγγλον. Ἐν τούτοις αὕτη, ἐν τῇ ἀνεξαντλήτῳ της ἀγαθότητι σκεφθεῖσα ὀλίγον εἶπε, γνωρίζεις τί νὰ κάμῃς; Ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ δαπέδου κείνται πολλὰ τεμάχια. Λάβε ἐξ αὐτῶν ἡμίσειαν δωδεκάδα καὶ μόνος σου ἐξ αὐτῶν κατασκεύασον γλῶσσαν».

Ὁ Ἄγγλος ὑπήκουσε, συνήθροισεν ἐκ τοῦ δαπέδου τὰ ἐναπολειφθέντα τεμάχια ἐκ τῶν διαφόρων γλωσσῶν καὶ κατεσκεύασε δι' αὐτῶν γλῶσσαν. Τοιοῦτοτρόπως προῆλθεν ἡ ἀγγλικὴ γλῶσσα.

ΜΥΡΜΗΓΚΕΣ ΓΕΩΡΓΟΙ

Ὁ καθηγητὴς William J. Mac Gee κατὰ τὴν περιοδείαν του ἐν Σονόρῃ (Μεξικῷ) κατέγινεν εἰς τὴν παρατήρησιν τῶν μύρμηγκων, καλουμένων «ant agriculturist». Οἱ περριεργοὶ οὗτοι μύρμηγκες σπείρουσι καὶ τρέφονται ἐκ τῶν προϊόντων τῆς καλλιέργειας των. Οἱ ἄγροὶ τῶν πρωτοτύπων τούτων γεωργῶν καταλαμβάνουσιν ἐν Σονόρῃ ἑκτασιν δεκάδων τινῶν τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καὶ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ἀπαντῶσι μεγάλα πλήθη γεωργικῶν ἀποικίων ἐκ μυρμηγκῶν. Αὐτῆ ἡ κατοικία τῆς ἀποικίας διὰ μῖας φαίνεται, διότι ἐν αὐτῇ οὐδὲ ἐν χόρτον φύεται ἢ ἀποικία καταλαμβάνει χώρον 1 1)2—9 μέτρων καταληφθεῖσα ἑκτασις παρίσταται τοιοῦτοτρόπος ὡς γεωργικὴ κώμη. Περὶ αὐτῆς ἐκτείνονται ἰδίως οἱ ἄγροὶ, σπαρέντες διὰ τοῦ καλουμένου «χόρτου τῶν βισώμων» (ἀγγλιστὶ buffalo grass). Μεταξὺ τῶν κερωρισμένων καὶ ἐσπαρμένων τόπων διέρ-

χονται μικροί δρομίσκοι, διατρηόμενοι ἐν ἄκρᾳ καθαριότητι: (Ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῶν μυρμηγκῶν καλλιεργουμένων χόρτων, ἐνταῦθα οὐδεμία ἄλλη βλάστησις ὑπάρχει: οἱ μύρμηγκες κατέστρεψαν τὰ πάντα καὶ αὐτοὺς τοὺς κάκτους (cactee). Καθ' ἕκαστον φθινόπωρον οἱ μικροὶ γεωργοὶ συναθροίζουσι τὸν καρπὸν καὶ τρέφονται κατὰ τὸν χειμῶνα ἔπειτα ἅμα τῇ ἐπελεύσει τοῦ ἔαρος, οὗτοι ἐκ νέου σπείρουσι τὴν παρ' αὐτοῖς ἐναπομείναντα προμήθειαν καὶ ἀναμένουσι τὸ ἐπόμενον θέρος. Εἶναι λίαν ἀξιοσημείων ὅτι οἱ μύρμηγκες γεωργοὶ κατάρθωσαν διὰ τῆς διαρκούς καλλιεργείας τοῦ ῥηθέντος φυτοῦ νὰ μεταβάλλωσιν ἐπὶ πολὺ αὐτὸ, μετατρέψαντες αὐτὸ ἐξ ἀγρίου εἰς ἡμερον εἶδος.

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΓΡΙΩΝ ΖΩΩΝ ΕΝ ΑΦΡΙΚΗ

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἰδρύθη ἑταιρία διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀγρίων ζῶων ἐν Ἀφρικῇ τὰ ὁποῖα ἀπειλεῖ γενικῆ καταστροφῇ, ἂν δὲν ληφθῶσιν ἐγκαίρως μέτρα προστασίας αὐτῶν κατὰ τῶν θηρευτῶν. Ἡ ἑταιρία αὕτη προτίθεται νὰ ἀγοράσῃ ὠρισμένα τεμάχια ἀφρικανικοῦ ἐδάφους ὅπως προστατεύσῃ τὰ ἀκόλουθα ζῶα: τὰς ἀγρίας αἰγίας (Antelope), τὴν μπουντεμπόνι (bontelok) ἣτις διεσώθη μόνον ἐν μιᾷ ἐπαύλει τῆς Καπικῆς ἀποικίας· τὸν λευκόσυρον γνοῦ, ὅστις ἐνδιατᾶται μόνον ἐν δύο ἐπαύλεσιν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ τοῦ Ὁρανζείου ποταμοῦ, τὸν ὄρειον ἵππον (E. Zebra), ὅστις ἀπαντᾷ μόνον ἐπὶ τινῶν ἀπροσίτων κορυφῶν τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς· τὴν καμηλοπάρδαλιν (camelopardalis Giraffa), σχεδὸν ἐκλείψασαν ἐν Ζαμπέλη. Ἄφ' ἑτέρου, ἡ Ἀντιλόπη Σπέκ (Speke), ὁ λευκὸς ῥινόκερος καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀντιπρόσωποι τῶν μαστοφόρων διέρχονται κρίσιμον ἐποχὴν καὶ ἀναπεφύκτως θὰ ἐξοντωθῶσιν, ἂν ἐγκαίρως δὲν ληφθῶσι μέτρα. Ἐν πρώτοις ἡ ἑταιρία ἐσκέφθη περὶ τοῦ τόπου ἐν τῷ ὁποίῳ νὰ προστατευθῶσιν ἅπαντα ταῦτα τὰ ζῶα. Ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ ἠρώτησαν τὸν γνωστὸν ἀνὰ τὴν Ἀφρικὴν θηρευτὴν Σελοῦ ὅστις ὑπέδειξε τὰς χώρας Οὐμζουρουρόν καὶ Οὐρανιάμη. Ὁ κυβερνήτης τῆς Καπικῆς ἀποικίας ἐχώρησε τεμάχιον ἐδάφους ἐν Μασσοπαλάνδη. Τὸ κομιτάτον τῆς ἑταιρίας ἐξέθηκεν εἰς πώλησιν μετοχὰς ἀξίας 400,000 φρ. Διὰ τῶν χρημάτων τούτων ἀγοράζεται τεμάχιον γῆς 80,000 ἐκτάρων τὸ ὁποῖον θὰ περιφραχθῇ διὰ σιδηρῶν κιγκλίδων. Κατὰ πρῶτον θὰ ἀνεγερθῇ μία ἐπαυλις πρὸς ἀνατροφὴν καὶ πολλὰ πλάσια μὲν τῶν σπανίων εἰδῶν τῶν ζώων.

ων. Πολλοὶ ἐκ τῆς ἀριστοκρατίας, ἐπιστήμονες καὶ φιλόλογοι ἐξέφρασαν τὴν ἐτοιμότητα νὰ καταδείξωσιν εἰς τὸ κομιτάτον ἠθικὴν τε καὶ ὑλικὴν ὑποστήριξιν. Ἡ δραστηριότης καὶ τὸ πρακτικὸν πνεῦμα τῶν Ἀγγλῶν δύναται νὰ φανῇ ὡς ἐγγύθιον τῆς ἐπιτυχίας ταύτης τῆς ἐπιχειρήσεως.

Η ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΕΥΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ.

Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη, ὅτι ἡ εὐωδία τῶν ἀνθῶν εἶνε ἐπιβλαβὴς οὐ μόνον εἰς τοὺς ἀσθενεῖς ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς υγιεῖς. Οἱ νευρικοὶ καλοὶ ἀναιμικοὶ πράγματι δὲν δύναται νὰ ὑποφέρωσι τὴν ὄσμην τῶν ἀνθῶν, ἔνεκα δὲ τούτου δὲν πρέπει νὰ κρατῶσιν ἀνθοδέσμας ἐν τοῖς δωμάτιοις τῶν τὴν νύκτα. Ὁ ἰατρὸς Ζοᾶλ ἐν τῷ συγγράμματί του «ἡ ἔσμη καὶ ἡ ἐπιρροὴ αὐτῆς ἐπὶ τῆς φωνῆς» ἀποδίδει εἰς τὴν ἐκ τῶν ἀνθῶν εὐωδίαν τὴν ἰδιότητα τῆς ἐπιρροῆς οὐ μόνον ἐπὶ τῶν νεύρων ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς φωνῆς. Ὁ ἰατρὸς Μεκένζην, ὁ Ὀδιὲ καὶ ὁ Γούγενγέιμ διδάσκαλος τῆς μουσικῆς συμβουλεύουσι τοὺς ἀοιδούς νὰ μὴ φυλάττωσιν ἄνθη ἐν τῷ κοιτῶνι τῶν, ἰδίᾳ δὲ τὸ εὐσομον ἶον (viola odorata), τοῦ ὁποίου ἡ εὐωδία, ὡς οὗτοι ἰσχυρίζονται, βλάπτει τὴν φωνήν. Ἡ Ρησάρ, διευθύντρια τῶν ἀοιδῶν ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ μελλοδράματος ἐν Παρισίοις αὐστηρῶς ἀπαγορεύει εἰς τὰς ἀοιδούς τὴν χρῆσιν τῶν μύρων. Ὁ ἰατρὸς Μπερτρᾶν καὶ ὁ Γαλιάρ πολλάκις συμβουλεύουσι τοὺς διευθυντὰς τῶν θεάτρων ὅπως ἀποβάλλωσιν ἐκ τῶν κοσμημάτων τῶν ἠθοποιῶν καὶ ἀοιδῶν (γυναικῶν) τὰ ἄνθη παράγοντες πολλὰ παραδείγματα περὶ τῆς αἰφνηδίας ἐκλείψεως τῆς φωνῆς τῶν ἀοιδῶν ἔνεκα τῆς ὀσφάνσεως τῆς εὐωδίας ἐκ τῶν προσενηθεισῶν ἀνθοδεσμῶν. Τοιοῦτον γεγονός συνέβη εἰς τὴν γνωστὴν ἀοιδὸν Μαρίαν Ζάσς, ἣτις ἐπὶ τῆς σκηνῆς πλησιάσασα τὴν προσενηθεισάν αὐτῇ ἀνθοδέσμην εἰς τὴν ρινὰ τῆς ἀπέβαλε τὴν φωνήν τῆς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀποπερατώσῃ τὸν ρόλον τῆς. Τοιοῦτην ἐπίσης ἐπιρροὴν ἐξασκουσί ἐπὶ τῆς φωνῆς: τὸ καρῦφυλλον, ὁ galanthus nivalis ἡ σύριγξ (πασχαλιά). Ἐν τούτοις πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ μεγάλη εὐαισθητικότης, διότι αἱ πλείστα ἠθοποιοὶ καὶ ἀοιδοὶ ἔνεκα τοῦ ἐπαγγέλματός των, πάσχουσιν ἐκ τῆς ἀδυναμίας τῶν νεύρων. Ἄλλ' οἱ υγιεῖς ἔχοντες ὑγιᾶ νεῦρα καὶ ἐὰν μῦρῶσιν ἄνθη ἐπὶ 10—15 καὶ περισσότερα λεπτὰ οὐδὲν αἰσθάνονται οἰανδῆποτε βλάβην.

Ο ΠΡΩΘΙΕΡΕΥΣ ΙΒΑΝ ΚΡΟΝΣΤΑΝΔΗΣ ΚΑΙ Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ ΛΕΩΝ ΤΟΛΣΤΟΗ

Ἐν τῷ νέῳ δραματικῷ ἔργῳ «Δύναμις τοῦ σκότους» τοῦ διασήμου Ρώσου συγγραφέως κόμητος Λέοντος Τολστόη τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ εἶνε ἐν συγχῇ χρήσει παρὰ τοῖς ἐν τῷ δράματι περιστάσι προσώποις. Ἡ πράξις αὕτη, καίτοι δὲν εἶνε πρωτοφανὴς εἰς τὸ θέατρον. ἐπ' ἐσχάτων ἐξήγειρε ζῶηράν φιλονεικίαν μεταξὺ τῶν ἐρατῶν τοῦ θεάτρου τῆς πρωτεύουσος τῆς Ρωσίας, καὶ τινες ἐφημερίδες τῆς Πετροπόλεως διεξήγαγον θρησκευτικὴν πολεμικὴν περὶ τοῦ ἂν εἶνε παράλογος καὶ ἀσεβὴς πράξις ἡ χρῆσις τοῦ σημείου τοῦ σταυροῦ ἐν ταῖς θεατρικαῖς παραστάσει.

Μία σπουδαία ἐφημερίς τῆς Πετροπόλεως ἐξανισταμένη κατὰ ταύτης τῆς καινοτομίας ἀπέστειλεν ἕνα τῶν συντακτῶν τῆς ὀπως ζήτησῃ τὴν περὶ τούτου γνώμην τοῦ πρωθιερέως Ἰβάν Κρονστάνδης. Ὁ πρωθιερεὺς Ἰβάν κατ' ἀρχὰς δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ θετικὴν ἀπάντησιν καὶ νὰ εἴπῃ τὴν γνώμην τοῦ. «Βλέπετε, εἶπεν οὗτος εἰς τὸν συντάκτην, εἶνε ἔθος τοῦ Ὁρθόδοξου Ρώσου νὰ ποιῇ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ κατὰ πάσαν περιστάσιν». «Τῇ ἀληθείᾳ, Πάτερ, εἶπεν ὁ συντάκτης, ἀλλ' ἐν ταύτῃ τῇ περιπτώσει οἱ ἠθοποιοὶ καὶ αἱ ἠθοποιαὶ μεταχειρίζονται τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἀπλῶς μόνον ὡς προσθήκην τῶν μιμητικῶν τῶν προσώπων. Δὲν θὰ ἦτο δὲ ἀληθὲς νὰ ρηθῇ ὅτι ἅπαντες οἱ ἠθοποιοὶ καὶ αἱ ἠθοποιαὶ ἡμῶν εἶνε καλοὶ ὀρθόδοξοι χριστιανοί.» «Ἡ ἀντίρρησης ἡμῶν πρὶντα εἶνε σημασίαν τινὰ, εἶπεν ὁ Ἰβάν, καὶ καίτοι θεωρῶ καλλίτερον τὸ νὰ ἀπέληθε νὰ ζητήσῃτε τὴν γνώμην τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνώμην ὅτι ἡ πράξις αὕτη εἶνε ἀξιόμιστος.» «Ἐχετε ἀναγνώσει τὴν «δύναμιν τοῦ σκότους», Πάτερ Ἅγιε;» «Ὁχι, δὲν ἀνέγνωσα ἀλλὰ νομίζω ὅτι γνωρίζω πᾶν τὸ λεγόμενον περὶ αὐτῆς καὶ νομίζω ὅτι ὁ Λέων Τολστόη ἔπεισε θύμα τῆς ἀδυναμείας τοῦ σκότους.» Οὗτος ἐπεχείρησε νὰ ἐπιθεωρήσῃ ἐν ἀντικείμενον τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος δὲν ἐννοεῖ. Οὗτος ἐπεχείρησε νὰ ἀνιχνεύσῃ τὰ μυστήρια τῆς θρησκείας, τὰ ὁποῖα εἶνε ἄδυστα εἰς τὴν μεγαλοφυεῖαν καὶ τὸν λόγον. Προσεκτικῶς ἀνέγνωσα ἅπαντα τὰ λοιπὰ ἔργα τοῦ Λέοντος Τολστόη, ἐν τοῖς ὁποίοις οὗτος ἐπισκοπεῖ τὴν θρησκείαν καὶ τὴν ἠθικὴν τῆς ἀνθρωπότητος ἡ ἐντύπωσις τῆν ὁποίαν ταῦτα μοὶ ἐπένευσαν εἶνε ὅτι ὁ συγγραφεὺς αὐτῶν ἦ εἶνε ἀνθρώπος κατεχόμενος

νος ὑπὸ μεγίστης ἐπάρσεως, κενοδόξου ὑπερφανείας, ἢ εἶνε ἐξαλλος (ἐξω φρενῶν). Οὗτος εἶνε εἰς τῶν μεγίστων πεζογράφων συγγραφέων τοὺς ὁποῖους ἡ Ἰωσσία παρήγαγεν. Ἡ θαυμασία τοῦ περιγραφικῆ ἰκανότητος εἶνε ἀσύγκριτος ἐν τῇ Σλαβικῇ φιλολογίᾳ. Ἄλλ' ὅταν οὗτος ἀνυψωθῇ εἰς φιλοσοφικὰς καὶ θρησκευτικὰς σκέψεις καταντᾷ ἐγωιστῆς καὶ τσαρλατάνος.»

Τὴν ἐκτίμησιν ταύτην τοῦ χαρακτῆρος τοῦ διασήμου Ρώσου συγγραφέως τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ Ἰβάν Κρονστάνδης συμμερίζονται οἱ πλείστοι ἀναγνώσται τοῦ Τολστόη. Ὁ ἀγνωστικισμὸς καὶ ὁ μυστικισμὸς αὐτοῦ συνταράσσουσι τὸν ὑγιᾶ λόγον τῶν πλείστων καὶ ὑπερέμτρως βλάπτουσι τὴν εὐχαρίστησιν ἐκεῖνον οἷτινες ἀναγινώσκουσι τὰ συγγράμματα αὐτοῦ χάριν τῆς καλλωνῆς τοῦ κλασικοῦ αὐτοῦ ὕφους. Δυστυχῶς τὰ συγγράμματα τοῦ Λέοντος Τολστόη πολὺ ἀποβάλλουσι ἐκ τῶν ἀληθῶν τῶν προτερημάτων κατὰ τὴν μετάφρασιν. Τοῦτο, δύναται τις εἰπεῖν, ἰσχυρῶς λεγόμενον περὶ πάντων ἐν γένει τῶν μεταφράσεων· ἀλλ' ὑπάρχουσι πολλοὶ καὶ διάφοροι βαθμοὶ τῆς τελειότητος παρὰ τοῖς μεταφρασταῖς καὶ οὐδεμία μετάφρασις τῶν συγγραμμάτων τούτου τοῦ περιφανοῦς συγγραφέως εἶνε πιστοτάτη. Αἱ γερμανικαὶ μεταφράσεις βεβαίως εἶνε αἱ ἀριστοὶ ἐν Εὐρώπῃ· διότι μεταφραστῆς Τεντόνος θαυμασίως θηρεύει τὴν ἀκρίβειαν ἐν τῇ μεταγλωττίσει εἰς τὴν μητρικὴν τῶν ἀριστουργημάτων τῶν ξένων γλωσσῶν.

ΔΙΑΜΕΝΕΙ ΖΩΝ ΤΟ ΠΑΓΩΣΑΝ ΖΩΝ

Ὁ φυσιολόγος Β. Κόζ ἀναφέρει ὅτι τὸ ψῦχος καθ' ἑαυτὸ ἀνευ τῆς μορφώσεως πάγου ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ ζώου δὲν δύναται νὰ φονεύσῃ αὐτό (οὔτω πιχ, ἡ εὐδία δύναται νὰ ζήσῃ ἐν ὕδατι τὸ ὁποῖον τεχνικῶς φέρεται εἰς θερμοκρασίαν κατωτέραν τοῦ μηδενικοῦ). Ὁ θάνατος ἐπισκύπτει μόνον συνεπείᾳ τῆς διαίρεσεως τῶν συστατικῶν τῆς ζωῆς ὕλης πρὸ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν κρυστάλλων τοῦ πάγου τὰ ρευστὰ τοῦ σώματος τοῦ ζώου ἀποχωρίζουσι τὰ διαλυθέντα ἐν αὐτοῖς ἀέρια καὶ ἅλατα. Ἐκτὸς τούτου, παρατηρήτεον ὅτι ἡ πάγωσις τοῦ ὕδατος ἐκ τῶν διαλύσεων τῶν λευκομάτων ἐπισυμβαίνει λίαν βραδέως καὶ μόνον αἱ πολὺ ὕδαρ ἔχουσαι τοιαῦτα διαλύσεις πηχώνουσι τελείως. Ἐνεκα τούτου ἡ δυνατότης τῆς ζωογονήσεως ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ πασοῦ τοῦ σχηματισθέντος πάγου καὶ ἐκ τῆς βραδύτητος τῆς τήξεως. Ἡ ἐπιρροὴ τοῦ τελευταίου ὄρου ἐξηγεῖται

ται εκ του, ότι σχηματίζονται εν τοις ιστούς του σώματος του ζώου ισχυρά ρεύματα, τα οποια κατά την ταχεία τήξιν δύνανται να προξενήσονται βλάβας εν τη συνθέσει της ζωτικής υλης. Την δε βροδύτητα της τήξεως ο Κόξ εξηγεί διά του, ότι κατά τὸ μέτρον του σχηματισμοῦ του πάγου ἢ μένουσα διάλυσις τῶν ἀλάτων γίνεται ισχυροτέρα, διά δὲ τούτου κατέρχεται καὶ τὸ σημείον τῆς παγώσεως.

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΟΙ

ΕΝ ΤΗ ΝΟΤΙΟΔΥΤΙΚΗ ΑΦΡΙΚΗ

Ὁ λοχαγὸς Χήνδεν ὅστις διέτριψεν ἐπὶ τινα ἔτη ἐν τῷ κρατιδίῳ τοῦ Κόγγου ἀναφέρει ὅτι σχεδὸν ἅπασαι αἱ φυλαὶ αἱ ζῶσαι ἐπὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κόγγου διαβρεχομένης κοιλάδος τρώγουσιν ἀνθρωπίνους σάρκας καὶ ὁ κανιβαλισμὸς οὗτος παρ' ὅλην τὴν αὐστηράν ἐπιτήρησιν τῶν Εὐρωπαϊῶν ἔλαβε μεγίστας διαστάσεις. Ἐν πολλαῖς χώραις διεξάγεται ἐμπορίον ἀνθρωπίνου κρέατος, πρὸς δὲ τούτον τὸν σκοπὸν πωλοῦνται καὶ ἀγοράζονται δούλοι πρὸς σφαγὴν. Φυλαὶ τινες τρώγουσιν ἀνθρώπινον κρέας κατὰ ὁμοδέστατον τρόπον τοῦ ἀτυχοῦς θύματος ἔτι ζῶντος συντρίβουσι τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας καὶ θέτουσιν αὐτὸ ἐν τῷ ὕδατι νὰ διαμῆνῃ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἰσχυρίζομενοι ὅτι τὸ τοιοῦτον κρέας ἀποκτᾷ λίαν νόστιμον γεῦσιν. Ἄλλαι πάλιν φυλαὶ τρώγουσι τὰς σάρκας οὐχὶ ὀλοκλήρου τοῦ ἀνθρώπου ἀλλὰ μόνον μελῶν τινῶν αὐτοῦ.

Ὁ λοχαγὸς Χήνδε ἀποφαίνεται ὅτι ἐν ταύταις ταῖς χώραις ἡ ἀνθρωποφαγία δὲν πηγάζει ἐκ τινῶν θρησκευτικῶν δοξασιῶν ἀλλ' εἶνε ἀπλοῦν μέσον συντηρήσεως τῶν ἐγγωρίων. Ἰδοὺ διατὶ ἐν τῇ ῥωρα Μπαλετέλα ἀδύνατον εἶνε νὰ εὑρεθῶσι γέροντες ἢ οἰανδήποτε ἔλλιψιν ἔχοντες ἀνθρώποι· οἱ δυστυχεῖς οὗτοι κατατρώγονται ὑπὸ τῶν θηριωδῶν τῶν ὁμοφύλων ἀκόμη καὶ οἱ γέροντες καὶ ἀσθενεῖς γονεῖς κατατρώγονται ὑπὸ τῶν τέκνων τῶν! Οἱ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης πεσόντες κατατρώγονται ἐπίσης ὑπὸ τῶν ζώτων κανιβάλων καὶ δὲν μένουσι λείψανα διὰ τὴν τροφήν τῶν θῶων καὶ τῶν ἀετῶν.

Η ΝΕΚΡΑ ΘΑΛΑΣΣΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

Ὡς ἡ Παλαιστίνη οὕτω καὶ αἱ Ἦνωμένοι

Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς ἔχουσι τὴν «Νεκρὰν τῶν Θαλάσσαν», ἣτις συνεπέα τῆς ἱαματικῆς ἐνεργείας τῶν ὑδάτων της καλεῖται ἱαματικὴ λίμνη (Medical Lake). Αὕτη κεῖται πρὸς νότον τῆς ἐπαρχίας Κολομβίας ἐπὶ ἐκτεταμένου ὄροπεδίου (ἔχοντος ὕψος 610) μέτρων ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ Εἰρην. Ωκεαν.) παραρρομένου ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ Κολομβία. Τὸ μῆκος αὐτῆς εἶνε 1600 μέτρων τὸ δὲ μεστίον εὖρος 1200 μέτρων. Ἐπειδὴ εἰς τὴν λίμνην δὲν ἐκβάλλοσι ποταμοὶ ἢ δὲ ἐπιφάνεια τῶν ὑδάτων αὐτῆς ἔχει τὸ αὐτὸ ὕψος παρ' ὅλην τὴν ἐξάτμισιν τῶν ὑδάτων τὴν παραγομένην ὑπὸ τῆς ἐκτάκτου ξηρότητος τοῦ ἀέρος, πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι αὕτη ἀναπληροῦται ὑπὸ ἐσωτερικῶν πηγῶν. Τὸ μέσον βάθος τῆς λίμνης εἶνε 18 μέτρο. ἢ δὲ πυκνότης τοῦ ὕδατος καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἀλάτων εἶνε σχεδὸν τὸ αὐτὸ ὡς καὶ ἐν τῇ Νεκρᾷ θαλάσῃ τῆς Παλαιστίνης. Αἱ νέαι ἔρευναι κατέδειξαν ὅτι ἐν τῇ ἀμερικανικῇ λίμνῃ δύνανται νὰ ζῶσιν ζῶα τινα, ἣτοι ἐν λίαν μικρὸν εἶδος χελώνης καὶ ἐν περιεργῶν ὀψάριον μήκους 8 δακτύλων. Ἐν ἀποστάσει δύο μιλίων εἰς τὰ περί τὸ πηλῶδες ἔδαφος τῶν ὄχθων στερεῖται βλαστήσεως.

ΤΟ ΕΠΙΞΥΜΒΑΝ ΓΕΓΟΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ.

Ἡ Α. Μ. συχνὰς ἐξέρχεται περὶ εἰς περιπάτον ἐντὸς τῆς πρωτεύουσος του (Κοπεγχάγης). Μίαν φορὰν οὗτος ἠθέλησε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ἱατρὸν Στουτσγάρδον, τὸν θεραπεύσαντα αὐτὸν πρὸ τινῶν μηνῶν ἀσθενήσαντα. Οὗτος ἠθέλησε νὰ ἐκφράσῃ εἰς τὸν αὐλικὸν τοῦ ἱατρὸν τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν εὐνοίαν του. Ὁ βασιλεὺς φέρον ἐνδυμασίαν ἀστοῦ καὶ ἄνευ συνοδείας ἔκρουσε τὸν κώδωνα τῆς οἰκίας τοῦ περιφανοῦς ἱατροῦ καὶ εἶπεν εἰς τὸν θυρωρὸν ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ τὸν ἱατρὸν. Ἡ θαλαμηπόλος παρατήρησας τὸν ἐπισκέπτην ἀπὸ κερφαλῆς μέχρι ποδῶν καὶ ἐκλαβοῦσα αὐτὸν ὡς πολιτηντῆς μεσαίας τάξεως τῆς πρωτεύουσος εἶπεν ὅτι τὸν ἱατρὸν δύνανται τις νὰ ἴδῃ μόνον κατὰ τὰς ὀρισμένες ὥρας τῆς ὑποδοχῆς. Αὕτη ἤδη ἠτοιμάζετο νὰ κλείσῃ τὴν θύραν, ὅτε ὁ μονάρχης λίαν φιλοφρόνως τῇ εἶπε νὰ διαβιβάσῃ εἰς τὸν ἱατρὸν ὅτι ἐπιθυμεῖ ὁ βασιλεὺς νὰ ἴδῃ αὐτὸν. . . «Πῶς, ὑμεῖς εἰσθε ὁ βασιλεὺς;» ἐξεπλάγη ἡ ὑπηρέτρια. «Ναί, ἐκπληρῶ τούτο τὸ καθῆκον» ἀπήντησεν εἰς αὐτὴν ὁ ἀγαθὸς μονάρχης. Ἡ θαλαμηπόλος οὕτως ἐταράχθη ὥστε ἀντὶ νὰ

ἀφήσῃ τὸν βασιλέα νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν καὶ νὰ τὸν προσκαλέσῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς ἔτρεχεν ἐν τῇ οἰκίᾳ φωνάζουσα: «Κάτω εἶνε ὁ βασιλεὺς.» Δύνανται πᾶς τις νὰ φαντασθῇ πόσον ἐντροπήσθη ὁ ἱατρὸς ἕνεκα τῆς μωρίας τῆς θαλαμηπόλου του. Ἄλλ' ὁ βασιλεὺς Χριστιανὸς, γνωστὸς ἐπὶ τῇ ἀγαθότητι καὶ τῇ εὐπροσηγορίᾳ του πολὺ ἐγέλασε διὰ τούτο τὸ συμβάν καὶ λίαν εὐνοικῶς προσηνέχθη πρὸς τὸν ἐκπληκτον ἱατρὸν.

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΗΣ ΟΥΑΛΛΙΑΣ

ΚΑΙ ΕΙΣ ΡΕΠΟΡΤΕΡ.

Ἐν τῷ περιοδικῷ Prometheus ἀναφέρεται ὅτι πρὸ τινῶν μηνῶν ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ θεάτρου παρατήρησεν ἰσχυρὸν φῶς ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ Λονδίνου ἐν τῇ οἰκίᾳ οὗτος εὐρίσκετο. Οὗτος ἀπῆλθεν ἐκεῖ καὶ εἶδε καταστρεπτικὴν πυρκαϊάν. Εὐρῶν δὲ ἐκεῖ ἓνα ρεπόρτερο συναθροίζοντα εἰδήσεις, ἐπλησίωσε καὶ ἤρξατο νὰ ἐρωτᾷ αὐτὸν πότε ἤρχισεν ἡ πυρκαϊκή, τί ἐμπορεύματα καίονταν κτλ. Ὁ δημοσιογράφος ἀναγνωρίσας τὸν ἐπίδοξον διάδοχον τοῦ θρόνου ἀπῆλθεν αὐτῷ μετὰ πολλῆς ἀκριβείας καὶ μετὰ τοῦ ἀπαιτουμένου σεβασμοῦ. Πρὸ τῆς ἀπελεύσεώς του ὁ πρίγκηψ ἐξήγαγε τὸ πορτ-σιγάρον του καὶ ἐπρότεινε ἐν σιγῇ εἰς τὸν ρεπόρτερο, ὅστις λαβὼν αὐτὸ περιετύλιξεν εἰς χάρτην καὶ τὸ ἔκρυψε — Διατὶ δὲν θὰ εὐρῶ ἄλλοτε εὐκαιρίαν νὰ λάβω σιγάρον ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ μέλλοντος βασιλέως τῆς Ἀγγλίας, ἀπήντησεν ὁ δημοσιογράφος, προτιμῶ νὰ διατηρήσω τούτο ὡς ἐνθύμιον». Τότε ὁ Πρίγκηψ ἐκ νέου ἐξήγαγε τὸ πορτ-σιγάρον τοῦ εἰπόν· «Δὲν ἐπιθυμεῖτε νὰ λάβῃτε ἀκόμη ἐν, ὅπως τὸ καπνίσσητε τώρα;»

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΞΥΜΒΟΥΛΑΙ ΥΓΕΙΝΗΣ

Περὶ πνευμόνων καὶ ἀναπνοῆς

(Συνέχεια.)

Ἐὰν ἀναλύσωμεν τὸν πνευμόνεμον ἀέρα, θὰ ἴδωμεν ὅτι ὑπάρχει μικρὰ ποσότης ὀξυγόνου καὶ μεγάλη ἀνθρακικοῦ ὀξέος.

Ἐπίσης ἐὰν ἀναλύσωμεν τὸ αἷμα τῆς πνευμονικῆς ἀρτηρίας (περριχόμενον ἐξ ὄλων τῶν φλεβῶν τοῦ σώματος), θὰ εὐρωμεν ἐν αὐτῷ 32 μέ-

ρη ἀνθρακικοῦ ὀξέος καὶ 10 ὀξυγόνου. Ἐν τῷ αἵματι τῶν πνευμονικῶν φλεβῶν (τὸ ὅποιον ἐπανέρχεται ἐν τῷ ἀριστερῷ κόλπῳ) θὰ εὐρωμεν 28 μέρη ἀνθρακικοῦ ὀξέος καὶ 16 ὀξυγόνου. Γίνεται λοιπὸν ἐν τῷ πνεύμονι ἀπορρόφησις ὀξυγόνου καὶ ἐκκλυσις ἀνθρακικοῦ ὀξέος ὑπὸ τοῦ αἵματος.

Ἄσφουξία Δυνάμεθα ἤδη νὰ γνωρίσωμεν τὴν ἀσφυξίαν· αὕτη ἐπέρχεται ἐκεῖ ἐνθα ὑπάρχει ἐν τῷ ἔλλειψις ὀξυγόνου καὶ ἐνθα τὸ ἀνθρακικὸν ὀξυδὲν ἐκλύεται τοῦ αἵματος.

1ον Ὁ Paule Bert ἀπέδειξεν ὅτι πρέπει ν' ἀποδόσωμεν τὰ δυστυχήματα τῶν ἀεροναυτῶν καὶ τῶν ἀνερχομένων τὰ ὄρη, εἰς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ὀξυγόνου τοῦ ἀέρος συνεπέα τοῦ ὕψους.

2ον Ἐὰν τὸ ἀνθρακικὸν ὀξυδὲν εὐρίσκεται ἐν μεγάλῃ ποσότητι εἰς μέρη κεκλεισμένα ἐμποδίζει τὸ τοῦ αἵματος νὰ ἐξαχθῇ καὶ τὸν τεύθεν ἐπέρχεται βραδεία ἀσφυξία. Τούτου ἕνεκα ἀποθησκουσι οἱ πεπνιγμένοι. Οἱ μᾶλλον ἐξησχημένοι κολυμβηταὶ δὲν δύνανται νὰ μείνωσιν ὑπὸ τὸ ὕδωρ πλέον τῶν 3—4 λεπτῶν τῷ φόβῳ μήπως δηλητηριασθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος, ὅπερ δὲν δύνανται νὰ ἐκπνεύσωσιν.

Ἐτερος τύπος ἀσφυξίας εἶνε ἡ ἐκδηλητηριασθεὶς ἀσφυξία· αὕτη ἐπέρχεται ἐκ τῆς εἰσπνοῆς δηλητηριώδους ἀερίου καὶ τοιοῦτον ἀέριον εἶνε τὸ ὀξείδιον τοῦ ἄνθρακος παραγόμενον ἐκ τῆς βραδείας καύσεως τοῦ ἀνθρακος ἐν πυράνῳ ἢ ἐν θερμάστρῃ ἐλκούσῃ κακῶς τὰ προϊόντα τῆς καύσεως, ἅτινα εἰσδύοντα ἐν τῷ αἵματι ἀντὶ τοῦ ὀξυγόνου ἐπιφέρουσι τὰ δεινότερα δυστυχήματα, καταστρέφοντα τὸ αἷμα.

Καλὸν εἶνε λοιπὸν νὰ φέρωμεν πᾶν πρόσωπον δηλητηριασθὲν ἐξ ὀξειδίου τοῦ ἀνθρακος ἐν καθαρῷ ἀέρι ἢ νὰ δώσωμεν εἰς αὐτὸν νὰ ἀναπνεύσῃ ὀξυγόνον καθαρὸν, ἂν καὶ δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐπαναφέρωμεν τὸ δηλητηριασθὲν πρόσωπον εἰς τὴν ζωὴν, ἐπειδὴ τὸ ζωογονοῦν τούτο ὀξυγόνον δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ μεταχειρισθῶμεν εἰς τὸ ἀποσυντεθὲν αἷμα· διότι μόνον ἡ μετάγωγισ αἵματος θὰ δυνηθῇ νὰ σώσῃ τὸν δηλητηριασθέντα.

Ὁ Gréhant ἀπέδειξεν, ὅτι ἐὰν κύων ἀναπνεύσῃ ἀέρα περιέχοντα μόνον ἐν δέκατόν ὀξειδίου τοῦ ἀνθρακος, εἰς διάστημα 15 δευτερολέπτων τὸ ἀρτηριακὸν αἷμα θὰ περιέχῃ μόνον 4 τοῖς 100 ὀξυγόνον καὶ 18,4 τοῖς 100 τοξικοῦ ἀερίου.

Βλέπομεν λοιπὸν ὅποις προφυλάξεις πρέπει νὰ λαμβάνωμεν διὰ τὰς κινητὰς θερμάστρας καὶ διὰ τὴν νικοτιανὴν (καπνὸν) ἢ ἡ καύσις ἐπίσης παράγει ὀξειδιον τοῦ ἀνθρακος, ὅπερ εὐ-

τυχώς δὲν ἀπορροφᾶται ἢ ὅταν ὁ καπνὸς εἰσδύσῃ εἰς τὴν τραχεῖαν.

Γνωρίζομεν ὅτι ἕκαστος ἄνθρωπος ἀποβάλλει καθ' ἑκάστην 400 λίτρας ἀνθρακικοῦ ὀξέος καὶ ὅτι ἀναλογία τις ἐκ 4 χιλιοστῶν τοῦ αἵματος τούτου ἐν τῷ εἰσπνευμένῳ ἀέρι εἶνε ἐπιβλαβής· συμπεραίνομεν ὅθεν ἐκ τούτου ὅτι πρέπει τοῦλάχιστον ἕκαστος ἄνθρωπος ν' ἀναπνέῃ 10 κυβικά μετρα καθ' ὥραν καθαροῦ ἀέρος.

Ἄλ. Κορδούλης ἰατρός.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Τὸ καπνίζεῖν. Ἐκ τοῦ ἀναριθμήτου πλήθους τῶν καπνιζόντων εὐρίσκονται ἐνίοτε τινὲς οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀφήσωσι ταύτην τὴν ἔξιν. Πρὸς γινῶσιν τούτων τῶν κυρίων, ἀν' ὑπάρχωσι τοιοῦτοι μεταξὺ τῶν ἀναγκαστῶν ἡμῶν, δημοσιεύομεν τὸ ἀκόλουθον φάρμακον περὶ τοῦ ὁποίου πολλοὶ δοκιμάσαντες αὐτὸ μετ' ἐπαίνων ἐκφράζονται. Ἴδου τί λέγει εἰς ἀνταποκριτικῆς ἡμῶν περὶ τοῦ πειράματος τὸ ὁποῖον ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ: «οὗτος ἔπιεν ἐκ τούτου τοῦ φαρμάκου μόνον ἕξ ἡμέρας καὶ ἤδη κατὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν ἤρξατο νὰ τῷ φαίνεται δυσάρεστον τὸ καπνίζεῖν. Κατὰ τὰς πρώτας τρεῖς ἡμέρας οὐδὲν ἠσθάνθη ἀλλὰ κατὰ τὰς τελευταίας τρεῖς ἠσθάνετο ἀνακύνουσαν καὶ ὑπερσχύουσαν τὴν ἔξιν του. Οὗτος ἔκαμε σιγάρα, ἀλλ' ἀφοῦ τὸ ἔρροφα δις, τρις, ἔρριπτεν αὐτὸ λέγων ὅτι ταῦτα δὲν εἶναι γλυκέα εἰς τὸ στόμα του».

Περὶ τοῦ φαρμάκου οὗτος λέγει: «τὸ φάρμακον δὲν εἶναι δυσώτερον ἢ ἀκριβόν. Τοῦτο εὐρίσκειται οὐ μόνον ἐν τοῖς φαρμακείοις ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς παντοπώλαις ἀντὶ πέντε λεπτῶν τὸ δράμιον. Ἐν φαρμακείοις καλεῖται Sarsaparilla, εἰς δὲ τὸν ὄχλον εἶναι γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα Σαπαρίνα. Τοῦτο παρασκευάζεται ὡς ἀκολούθως. Θέτομεν εἰς ἐρμητικῶς κεκλεισμένον ἄγγειον τρεῖς δράμια σαρσαπαρίλης, θέτομεν εἰς ἄλλο ἄγγειον ἑκατὸν δράμια ὕδατος τὸ ὁποῖον κρατοῦμεν ἐν τῷ πυρὶ ἕως οὗ ἀρχίσει πολὺ νὰ βράζῃ τὸ ὕδωρ ἔπειτα θέτομεν τὸ βράζον ὕδωρ εἰς τὸ ἄγγειον τῆς Σαρδαπίλας, καλύπτομεν αὐτὸ καὶ ἀφήνομεν οὕτως ἐπὶ 24 ὥρας, μετὰ ταῦτα στραγγίζομεν τὸ ὑγρὸν καὶ πίνομεν ἀνά ἓν κύπελλον τοῦ καφέ τὴν πρωίαν καὶ τὴν ἑσπέραν μετὰ τὸ δεῖπνον. Ἦδη κατὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς χρήσεως τούτου τοῦ ποτοῦ αἰσανόμεθα ἀηδῖαν ἐκ τοῦ καπνοῦ».

τότε ὁ καπνίζων ὀφείλει νὰ ἀπορρίψῃ τὸν καπνὸν καὶ νὰ μὴ καπνίξῃ ἀφοῦ ἀποστρέφεται τὸν καπνόν. Τὴν δευτέραν πέμπτην ἡμέραν ὁ καπνίζων δὲν θέλει νὰ ἴδῃ τὸν καπνόν».

Πῶς νὰ φυλαχθῇ ὁ πάγος κατὰ τὸ θέρος. Ὁ κατατηθείς πάγος τίθεται ἐν ἀγγεῖῳ τὸ ὁποῖον ἐκ δευτέρου τίθεται ἐντός βαθέος τριβλίου καὶ καλύπτεται τελείως. Ἐπειτα τὸ τριβλίον τίθεται ἐπὶ ἐνὸς προσκεφαλαίου καὶ καλύπτεται δι' ἐταίρου προσκεφαλαίου. Τὰ προσκέφαλα πιέζονται ὅπως τὸ τριβλίον τελείως κρυφθῇ μεταξὺ αὐτῶν. Κατ' αὐτὸν τὸν τροπὸν ὁ πάγος δύναται νὰ διατηρηθῇ ἄττικτος ἐπὶ εἴκοσι τέσσαρας ὥρας ἐν δωματίῳ ἔχοντι θερμοκρασίαν 32 βαθμῶν τοῦ Κελσίου.

Ἡ διατήρησις τῶν σταφυλῶν ἐν νωπῇ καταστάσει. Ὁ Ροσσιγιόλ, πρόεδρος τῆς κηπουρικῆς καὶ βοτανικῆς ἐταιρίας ἐν Μενιουίλ, ἀνακοινεῖ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν πειραμάτων του πρὸς διατήρησιν τῶν σταφυλῶν ἐν νωπῇ καταστάσει διὰ τῆς σηπεδονίτιδος γῆς (torf) ξηρανομένης, λειοτετριμμένης καὶ κοκκινιζομένης διὰ λεπτοῦ κοκκίνου. Αἱ σταφυλαὶ συναθροισθεῖσαι περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου τίθενται ἐν κιβωτίῳ κατὰ στρώματα οὕτω: μία σειρὰ σηπεδονίτιδος γῆς ἄλλη σειρὰ, σταφυλὴ καὶ οὕτως ἐναλλάξ ἕως πέντε ἢ πολλὰς σειρὰς κατὰ τὸ μέγεθος τοῦ κιβωτίου καὶ τὸ ποσὸν τῆς σταφυλῆς, μετὰ ταῦτα τὸ κιβώτιον κλείεται καὶ διατηρεῖται ἐν ψυχρῷ τόπῳ μέχρι τοῦ ἐπιόντος ἔτους. Μετὰ τὴν ἀνοιξιν τοῦ κιβωτίου αἱ σταφυλαὶ φαίνονται διατηρηθεῖσαι ἐξαιρετὰ συγκριτικῶς καλλίτερα ἢ κατὰ τὸν μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει τρόπον τοῦ νὰ ξηραίνωνται κρεμάμεναι. Οἱ κόκκοι τῆς σταφυλῆς ἦσαν νοικοί χωρὶς νὰ ξηρανθῶσι καὶ εἶχον φλοῖον λεῖον. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ γεῦσις τῆς σταφυλῆς οὐδὲν ὀλίγον διαφέρει τῆς γεύσεως τῆς πρὸ ὀλίγου συλλεγείσης σταφυλῆς. Ὁ ἄπλοῦς οὗτος τρόπος δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ μετ' οὐκ ὀλίγης ἐπιτυχίας πρὸς διατήρησιν ἐν νωπῇ καταστάσει καὶ ἄλλων διαφόρων καρπῶν.

Μέσον πρὸς εὐρεσιν ἀν' οἰνόπνευμα εἶναι βαπτισμένον. Τὸ περιοδικὸν Cosmos συνιστᾷ τὸ ἀκόλουθον ἀσφαλές, πρακτικὸν καὶ οἰκονομικὸν μέσον πρὸς εὐρεσιν, ἀν' οἰνόπνευμα εἶναι κεκραμμένον δι' ὕδατος ἢ ὄχι, τῇ ἑλλείψει τοῦ οἰνόπνευματομέτρου. Θέτουσιν ὀλίγην πυρίτιδα εἰς τὸ βάθος ἐνὸς μεταλλισκοῦ καγλιαρίου καλύπτοντες αὐτὴν διὰ

τοῦ δοκιμαζομένου οἰνόπνευματος καὶ ἀνάπτουσι τὸ ὑγρὸν Ἄν τὸ οἰνόπνευμα εἶναι καθαρὸν, ἀμέσως ἀναφλέγεται καὶ ἀνάπτει τὴν πυρίτιδα, ἀν' δὲ εἶναι νοθευμένον, ἡ πυρίτις διαμένει βεβρεγμένη καὶ δὲν ἀναφλέγεται.

Φρεπτικὴ ἀξία τῶν φλοιῶν τῶν ὠν.

Συνήθως τοὺς φλοιοὺς τῶν ὠν ρίπτουσι ὡς ἀχρήστους ἐνῶ ὡς ἀναφέρει ἡ Gazette des Campagnes οὗτοι δύναται ἐπιτυχῶς νὰ χρησιμοποιηθῶσι ἅτε περιέχοντες ἄλλα τιτάνου. Ἄν κοπανίσωμεν αὐτοὺς καὶ ἀνακατόσωμεν μετὰ τῆς τροφῆς τῶν μόσχων, πῶλων κτλ. καὶ δόσωμεν εἰς ταῦτα τὰ ζῶα, οἱ τῶς ἀχρηστοὶ φλοιοὶ θὰ καταδειχθῶσι ὠφέλιμος τροφή.

Νέον μέσον πρὸς ἐξόντωσιν τῶν μουσῶν, κωνώπων, βοτρυδῶν καὶ ἄλλων ἐπιβλαβῶν ἐντόμων. Ἐπιχέουσι εἰς ἐν μέρος περσικῆς ἐντομοκτόνου κόνεως διὰ δέκα μερῶν καθαρῷ ἰσχυρῷ οἰνόπνευματος καὶ τὸ μίγμα τοῦτο φυλάττουσι ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐν θερμῷ τόπῳ. Ἐπειτα στραγγίζουσι τὸ μίγμα καὶ διὰ φουσητήρος ραντίζουσι τὸ κεκλεισμένον δωμάτιον. Ἄπασαι αἱ μύτι καὶ οἱ κώνωπες διὰ μιᾶς ἀποθνήσκουσι. Παρομοίαν ἐνέργειαν ἐξασκεῖ καὶ τὸ κάπνισμα τῆς περσικῆς κόνεως, ἢ εὐθυστότερον τὸ κάπνισμα τῶν φύλλων τῆς κολοκύνθης. Κατὰ τὴν ῥάντισιν διὰ τούτου τοῦ ὑγροῦ τῶν ἐπίπλων τῶν ἐριούχων καὶ τῶν ἐνδυμάτων, ταῦτα προφυλάσσονται ἀπὸ τῆς σπότης (βύτρυδας).

Η ΟΝΟΜΑΤΟΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΛΕΞΙΦΟΒΙΑ

Κατὰ τὸ 1892 ὁ Σαρῶ καὶ ὁ Μανιὰν ἐμελέτησαν πολλὰ ὑποκείμενα (ἄτομα) τὰ ὁποῖα ἀκατασχέτως καὶ ἀνευ τινος ἀνάγκης ἐπαναλάμβανον λέξεις τινὰς ἢ προτάσεις. Οὗτοι ὠμίλου τελείως κανονικῶς, ἀλλ' ἀφνης, ἀνευ τινος λογικῆς αἰτίας, ἀπήγγελον φράσεις ἢ λέξεις αἵτινες οὐδεμίαν σχέσιν εἶχον πρὸς τὴν συνδιάλεξιν. Τὰ ἄτομα ταῦτα ἐκλήθησαν ὀνοματῶμοι. Πρὸ τινος χρόνου ὁ διδάκτωρ Σερβὲν περιέγραψεν ἕτερον περιεργον φαινόμενον παρατηρηθὲν παρὰ τοῖς μογιλάοις τὸ ὁποῖον οὗτος ἐκάλεσε λεξιφοβία. Οἱ ἀσθενεῖς οὗτοι, ἀπεναντίας, φοβοῦνται νὰ προφέρωσι λέξεις τινὰς ἢ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου. Κατὰ τὴν συνδιάλεξιν τὸ ἄτομον τοῦτο

ἀποφεύγει νὰ μεταχειρισθῇ ταύτην τὴν λέξιν ἢ τοῦτο τὸ γράμμα. Ἡ λεξιφοβία εἶνε τόσο ἰσχυρά, ὥστε ἡ διάνοια καὶ ἡ θέλησις τοῦ ἀσθενοῦς δὲν δύναται νὰ ὑπερικήσῃ τὴν ἀποστροφὴν ταύτην πρὸς τινὰ λέξιν ἢ γράμμα. Εἶνε περιεργον ὅτι ἐν ἐκείναις ταῖς περιπτώσεσιν, ὅταν ἡ προσοχὴ τοῦ ἀσθενοῦς ἀποσπᾶται ὑπ' ἄλλου ἀντικειμένου καὶ οὗτος, ἐπομένως, δὲν σκέπτεται ὅτι πρόκειται νὰ προφέρῃ τὴν μοιραίαν λέξιν ἢ τὸ γράμμα, οὗτος προφέρει αὐτὴν τελείως ἑναργῶς· ἀλλ' εἶτα ὁ φόβος ἐπανέρχεται ἐκ νέου. Ὁ φόβος οὗτος δὲν ἐμφανίζεται διὰ μιᾶς, ἀλλ' ἀναπτύσσεται κατὰ μικρὸν καὶ πρὸς τούτους ἐκδηλοῦται συχνότερον παρὰ τοῖς ἡλικιωμένοις. Ὁ ἀσθενὴς νομίζει, ὅτι δὲν εἶνε εἰς κατάστασιν νὰ προφέρῃ ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν λέξιν καὶ πραγματικῶς δὲν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο. Ἴδου περιεργον φαινόμενον λεξιφοβίας, παρατηρούμενον παρὰ τινι νεαρᾷ κόρῃ καθ' ὑψιστον βαθμὸν εὐαισθητῶ· αὕτη διαρκῶς βοφεῖται μὴ τραυλίσῃ, ἔνεκα δὲ τούτου πάντοτε ἐσχεδίαζε πρότερον τὰς φράσεις τῆς οὕτως, ὥστε νὰ μὴ ἀπαντήσῃ τὰς ἐκφοβιζούσας αὐτὴν λέξεις.

Μίαν φορὰν αὕτη ὑπῆγε ὅπως ἀγοράσῃ εἰσητήριον διὰ τὴν μουσικὴν συναυλίαν. Αὕτη ἤδη καθ' ὁδὸν ἐσχεδίαζε πῶς νὰ ἀποταθῇ εἰς τὸν ταμίαν διὰ νὰ ζητήσῃ εἰσητήριον. Αὕτη, ἐσκέπτετο, — θὰ εἶπω οὕτως: «κάμετε τὸν κόπον, δώσατέ μοι δύο εἰσητήρια διὰ τὴν συναυλίαν». Ἐξαιφνης αὕτη ἠσθάνθη ἐσωτερικὴν ταραχήν. Αὕτη ἐνόμισεν ὅτι δὲν δύναται νὰ προφέρῃ τὰς λέξεις «κάμετε τὸν κόπον». Τότε αὕτη κατὰ νοῦν μετέτρεψε τὴν φράσιν εἰς «ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἀγοράσω δύο εἰσητήρια διὰ τὴν συναυλίαν». Αὕτη καθησυχάσασα εἰσέρχεται εἰς τὸ ταμεῖον, ἀλλ' ἀφοῦ ἤνοιξε τὸ στόμα πρὸ τοῦ ὑπαλλήλου, τελείως ἀνελπίστως ἠδυνήθη νὰ προφέρῃ μόνον «δότε μοι δύο βάλσα τοῦ Σοπέν». Κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν κατελήθη ὑπὸ φόβου καὶ δὲν ἤρκεσε τὸ θάρρος τῆς ὅπως ἀπαγγεῖλῃ τὴν πρότερον σχεδιασθεῖσαν φράσιν. Αὕτη μετὰ θλίψεως διηγείτο μετὰ ταῦτα ὅτι παρόμοιοι περιπτώσεις συνέβαινον εἰς αὐτὴν οὐχὶ ἅπαξ καὶ ὅτι ἐνίοτε ἐν τῷ κατκιστήματι τῶν μουσικῶν βιβλίων αὕτη ἐζήτηε πᾶν ὅ,τι τῇ ἐπέρχετο ἐν τῇ κεφαλῇ, ἀκόμη ἐζήτηε ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα οὐδεμίαν εἶχον σχέσιν πρὸς τὴν μουσικὴν. Ὅτε αὕτη ἐζήρητο ἐκ τοῦ καταστήματος, ἤκουσε τινὰς φορὰς τοὺς ὑπαλλήλους ψιθιρίζοντας «αὕτη, ὡς φαίνεται, εἶνε ἐξω φρενῶν».

Ὁ διδάκτωρ Σοπέν ἐγνώριζεν ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι οὐδόλως ἦσαν εἰς κατάστασιν γεγωνυῖα τῇ φωνῇ νὰ προφέρωσιν ὀλόκληρον τὴν προσευχὴν, ἀντελείως ἐγίνωσκον αὐτὴν ἐκ στήθους. Κατ' ἀρχὰς οὗτοι προέφερον εὐκρινῶς τὰς λέξεις μέχρις

ώριμμένης τινός φράσεως, πάντοτε μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς, ἔπειτα παρέλπειον λέξεις τινος πρὸς οὐκ ὀλίγον θαυμασμὸν τῶν ἀκροατῶν.

Καὶ ἡμεῖς ἐτυχε νὰ παρατηρήσωμεν τὴν λεξιφοβίαν παρά τινι κορασίῳ. Τοῦτο δὲν ἦτο δυνατόν νὰ κληθῆ μογιλάλον, ἀλλ' ἐν τισὶ περιπτώσεσι φοβούμενον μὴ τραυλίσῃ δὲν ἠδύνατο νὰ βιάσῃ ἑαυτὸ ὅπως προφέρῃ λέξεις τινας. Ἀν δὲ τοῦτο προέφερον αὐτὰς, ἰσχυρῶς ἐτραύλιζεν, ἠρυθρία καὶ ἐταράσσαστο πρὸς γενικὴν ἐκπλήξιν τῶν παρόντων. Ἰπὲρ πᾶν ἄλλο τοῦτο τὸ κοράσιον ἐφοβείτο τὴν χρῆσιν τῆς κλητικῆς καὶ τῆς προστακτικῆς καὶ κατὰ τὸ δυνατόν ὠμίλει μὴ χρώμενον αὐτῶν. Ἀντὶ νὰ εἴπῃ π. χ. εἰς τὴν ὑπηρετρίαν. «Μάσα, φέρε τὸ σαμποῦάριον», ἔλεγεν οὕτω «πρέπει νὰ τεθῆ τὸ σαμποῦάριον» καὶ ἀπέφυγε τὸ ὄνομα τῆς ὑπηρετρίας «Μάσα». Ἡ ἔναρξις ἐκάστης συνδιαλέξεως ἦν δυσχερὴς δι' αὐτὴν ἀλλὰ μετὰ ταῦτα αὐτὴ ἡ κόρη καταβάλλουσα πᾶν πρὸσκομμα ὠμίλει λιαν εὐκρινῶς. Κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν μεγάλη τῆ φωνῆ αὐτῆ ἐξαίφνης ἐσφαλλεν εἰς ὠριμμένας φράσεις, ἤρχιζε νὰ φαυλίξῃ καὶ ἐν τρομερᾷ ἀγωνίᾳ ἐγκατέλειπε τὴν ἀνάγνωσιν. Πρὸς τούτοις αὐτὴ δὲν ἠδύνατο νὰ προφέρῃ τὰς λέξεις τρία τριάκοντα τρία κτλ. καίτοι αὐτὴ δὲν ἦτο μογιλάλος.

Ἡ λεξιφοβία ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὑποδοῦλει τὸν ἄνθρωπον. Πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀπαιτουμένης συναφείας, μεταξύ τοῦ νοῦ καὶ τοῦ ὄργανου τοῦ λόγου, θεραπεύουσιν τούτους τοὺς ἀσθενεῖς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς καὶ τοὺς ἀληθεῖς μογιλάλους. Θέττουσι τούτους νὰ ἀναγινώσκωσι ρηθιμικῶς ἢ νὰ ψάλλωσιν ὀλοκλήρους προτάσεις. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ λεξιφοβία ἀναφέρεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν οὕτω καλουμένων ψυχικῶν ἐπιρροῶν καὶ τῆς ἀκουσίας ἀνθυπνώσεως, τὸ σπουδαιότερον παντὸς κατὰ τὴν θεραπείαν εἶνε, τὴ νὰ καταπεισθῇ ὁ ἀσθενὴς εἰς τὸ ὅτι δύναται τελείως εὐκρινῶς νὰ προφέρῃ ἀπάσας τὰς λέξεις. Ἐπὶ τέλους, οὗτος πράγματι προσφέρει αὐτὰς καὶ μάλιστα θκυμάζει μετὰ ταῦτα, πῶς δὲν ἠδύνατο νὰ κατανικήσῃ ταύτην τὴν φανταστικὴν δυσχέρισιν. Κατὰ τὴν δευτέραν περίπτωσιν μετὰ τοῦ κορασίου τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο νὰ προφέρῃ «τρία», τοῦτο ἐθεραπεύθη ἐντελῶς διὰ τῆς ρυθμικῆς ἀναγνώσεως καὶ τῆς ὑποβολῆς.

Ἡ ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΗΣ ΠΟΔΗΛΑΣΙΑΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

Ὁ γνωστὸς Γάλλος ἰατρός-ποδηλατιστὴς, διδάκτωρ Πτῆ ἐξηρένησε τὸ ζήτημα περὶ τῆς

ἐπιρροῆς τῆς ποδηλασίας ἐπὶ τοῦ γυναικείου ὄργανισμοῦ. «Οὐδόλωσ εἶνε ἀμφίβολον, λέγει ὁ Πτῆ, ὅτι ὁ γυναικεῖος ὄργανισμὸς διακρίνεται διὰ τοιούτων ἰδιοτήτων ἀπαιτουσῶν ἰδιαιτέραν ἐπιμέλειαν ἢ ὁ ὄργανισμὸς τῶν ἀνδρῶν. Πᾶς φυσικὸς ὑπέμετρος κάματος ἀναμφιδόλως εἶνε ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν γυναῖκα ἢ ἰδίᾳ κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐνηλικιώσεως καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν αἱ ἰδιότητες τοῦ φύλου τῆς ἀπαιτοῦσι λιαν προφυλακτικὰ μέτρα. Εἶνε λιαν συνετὸν νὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ τῆς ποδηλασίας αἱ νεαρὶ παρθένοι κατὰ τὴν περίοδον ὅτε ἡ φύσις αὐτῶν ἀπαιτεῖ ἀνάπαυσιν. Λέγων ταῦτα ὁ Πτῆ ἔχει ὑπ' ὄψιν ἀπεκλειστικῶς τὰς γυναῖκας καὶ τὰς παρθένους αἵτινες δὲν παρεδίδονται εἰς τούτου τοῦ εἶδους τὴν ἀσκήσιν μετὰ πάθους. Διὰ τὰς τούτας συνετὰς ποδηλατιστρίας ὁ διδάκτωρ Πτῆ ὑπομινύσκει τὰς ἀκολούθους θέσεις 1) Τὸ ποδήλατον οὐδεμίαν βλαβερὰν ἐπιρροὴν ἐξασκεῖ ἐπὶ τῆς ὑγιούς γυναικός. 2) Τὴν ἀσθενῆ γυναῖκα τὸ ποδήλατον δύναται νὰ βλάψῃ, καίτοι πᾶσα ἑτέρα φυσικὴ ἀσκήσις θὰ ἐπέφερον ἐπιβλαβέστερα ἀποτελέσματα. Πρὸς τούτοις εἰς τὸν ἰατρὸν Πτῆ εἶνε γνωστὰ περιπτώσεις τινὲς θεραπείας ἀσθενῶν γυναικῶν διὰ τῆς χρήσεως τοῦ ποδηλάτου. Ὁ ἰατρός Πτῆ σταθμίζων τὴν βασιμότητα τῶν κατὰ τοῦ ποδηλάτου κατηγοριῶν περὶ τοῦ ὅτι δῆθεν τοῦτο ἐξασκεῖ βλαβερὰν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς υγείας τῆς γυναικός, ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ μετρία χρῆσις τοῦ ποδηλάτου οὐ μόνον δὲν εἶνε βλαβερὰ ἀλλ' ἀπεναντίας εἶνε ὠφέλιμος. Ὁ διδάκτωρ Πτῆ ἀνασκευάζει τοὺς παραβάλλοντας τὴν ποδηλασίαν πρὸς τὴν τῆς ρυθμικῆς μηχανῆς διὰ τοῦ ποδός κίνησιν διότι αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν μὴ οὔσα οὕτω ἐπιβλαβὴς καθίσταται βλαβερὰ ἕνεκα τῶν συμπαρομαρτούντων ἀνθυγιεινῶν ὄρων τοῦ βίου τῶν ραπτριῶν τῶν ὁποίων εἶνε παντάπασιν ἐλευθέρᾳ ἡ ποδηλατιστρία.

✦✦✦✦✦✦✦✦
ΤΑ ΑΓΟΡΑΣΘΕΝΤΑ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ
ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ
ΑΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ «ΑΣΤΡΑΠΗΣ»

- 17051, 16055, 16054, 16053, 16052,
- 16051, 28051, 28052, 28053, 28054,
- 28055, 59053, 59054, 59055, 69053,
- 69054, 69055, 67743, 67744, 67745.

Ἡ ἐκχύβευσις αὐτῶν γίνεται τὴν 6' κυριακὴν τοῦ 7βρίου.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Τὸ μέγιστον βάθος τῶν ὄρυχέων. Ὁ ἀναφέρει ὁ διευθυντὴς τῆς ἐν Παρισίοις ὀρυκτολογικῆς σχολῆς, Γατοὶ δὲ-λᾶ-Γουπιλιέρ, τὰ βαθύτατα ὄρυχέα ὑπερβαίνουσι τὰ 1200 μέτρα. Τὸ ὄρυχέον Μαρία ἐν Πραηβράμη (Βοημία) ἔχει βάθος 1130 μέτρων, τὸ αἰτὸ βάθος ἔχει τὸ ὄρυχέον Ἀδαλμπερ (ἐκεῖτος), ἐνῶ τὸ ὄρυχέον τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ ἔχει βάθος μόνον 1000 μέτρων. Ἡ θερμοκρασία τῶν ὄρυχείων εἰς βάθος 1000—1200 μέτρων φθάνει εἰς 46ο τοῦ Κελσίου. Ἀλλὰ διὰ τοῦ καταλλήλου ἀερισμοῦ ἡ θερμότης δύναται νὰ κατέλθῃ μέχρις 20 βαθμῶν τοῦ Κελσίου.

Οἱ βαθὺ πλοῦτοι τοῦ Λονδίνου. Ἀναφέρεται, ὅτι τινὲς πλούσιοι τοῦ Λονδίνου μὴ γινώσκοντες πῶς νὰ κατασπαταλῶσι τὰ χρήματά των ἐκάπνιζον σιγᾶρα περιτυλίσσοντες τὸν καπνὸν εἰς πολύτιμα τραπεζογραμμάτια προηγουμένως λεπτύνοντες αὐτά. Οὗτοι ἐνόστο ἐν μιᾷ ἑσπέρᾳ ἐκάπνιζον πολλῶν χιλιάδων λιτρῶν τραπεζογραμμάτια.

Βοτανικὸν ὥρολόγιον. Περίεργος καὶ σπουδαία εἶνε ἡ ἀνακάλυψις ἐνός βοτανικοῦ ὥρολογίου, τὸ ὅποιον πρὸ τινος χρόνου εὗρέθη ἐν Μεξικῷ. Τοῦτο εἶνε εἶδος τι ἀνθους τὸ ὅποιον τὴν πρωίαν εἶνε λευκὸν, τὴν μεσημβρίαν ἐρυθρὸν καὶ τὸ ἑσπέρας κυανῶν. Τόσον τακτικῶς ἀλλάσσονται τὰ χρώματά του, ὥστε ὁ χρόνος δύναται ἀκριβῶς νὰ προσδιορισθῇ ἐκ τῆς ὄψεως τοῦ ἀνθους.

Ἡ διάλεκτος τῶν μυιῶν. Ὁ γνωστὸν, εἰς Ἀμερικανὸς ἐπιστῆμων ἐπειράθη νὰ ἐκμάθῃ τὴν γλῶσσαν τῶν πιθήκων. Ἐτερος ἐπεχείρησε τὴν ἐκμάθησιν τῆς γλῶσσης τῶν μυιῶν. Οὗτος ὀπισθεῖς διὰ μικροφώνου, ἐπὶ ὀλοκλήρους ὥρας ἠκροάζετο τὸν βόμβον τῶν μυιῶν. Οὗτος κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι αἱ μυῖαι ἔχουσι τὴν διάλεκτόν των ἥτις ἀποτελεῖται οὐχὶ ἐκ τοῦ συνήθους βόμβου, τοῦ προερχομένου ἐκ τῆς κινήσεως τῶν περυσγόντων. Ἐκτός τοῦ βόμβου, διὰ τοῦ μικροφώνου ἀκούονται καὶ ἄλλοι ἔναρθοι τόνοι. Εἶνε γνωστὸν ὅτι αἱ μυῖαι ἔχουσι λιαν ὀξείαν τὴν ἀκοήν, καὶ αἱ τελείως ἤρεμοι φωναί, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶνε ἀκουσταί εἰς πάσας τὰς μυῖας.

Διῶρυξ μετὰ τὴν Βαλτικῆς καὶ τῆς Μαύρης θαλάσσης. Ἐν Ρωσίᾳ μελετῶσι τὸ σχέδιον τῆς κατασκευῆς διῶρυγος ἥτις νὰ ἐνώσῃ τὴν Βαλτικὴν μετὰ τῆς Μαύρης θαλάσσης. Ἀν ἐκτελεσθῇ αὐτὴ ἡ ἐπιχείρησις θὰ προσενηθῇ μεγάλην ὠφέλειαν τῇ Ρωσίᾳ ἐν ἐμπορικῇ καὶ πολεμικῇ ἀναφορᾷ.

Ὁ Μέγας Ὁκεανὸς ἐνοούμενος μετὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Παρὰ τὴν Νικαράγουην (μέση Ἀμερικῆ) ὑπάρχει μία στενὴ λωρὶς γῆς. Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου σχεδιάζουσι νὰ κατασκευάσωσι διῶρυγα ἥτις νὰ συνενώη τοὺς δύο ὠκεανούς. Ἐπ' ἐσχάτων μία Ἀμερικανικὴ ἐταιρεία ἀπεφάνθη ὅτι πρὸς κατασκευὴν ταύτης τῆς διῶρυγος ἀπαιτοῦνται ὑπὲρ τὰ 700 ἑκατομ. φράγκ.

Μηχανὴ πρὸς πτῆσιν. Ὁ καθ' ἡγήτης Λίγγλεξ ἐν Βασιγκτῶνι (Ἀμερικῆ) λιαν ἐπέτυχεν ἐν τῇ κατασκευῇ μιᾶς μηχανῆς πρὸς πτῆσιν. Αὕτη ἔχει τὸ σχῆμα πτηνοῦ καὶ κινεῖται δι' ἀτμομηχανῆς. Δι' αὐτῆς ἐγένοντο λιαν περίεργα καὶ ἐπιτυχεῖ πειράματα ἐν τῷ Σμιθστωνεῖου Ἰνστιτούτῳ. Ἡ μηχανὴ ἀνήρξατο ποιοῦσα κύκλους ἐν τῷ ἀέρι, ὡς ὁ ἀετὸς, καὶ φθάσασα εἰς ὕψος 40 μέτρων κατήλθεν.

Κύων-νάνος. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐν Νέα Ἰόρκῃ ἐκθέσει τῶν κυνῶν ἐπέσπασε τὴν προσοχὴν πάντων τῶν ἐπισκεπτῶν μικρότατος μικρῶσμός τις κύων τοῦ Ἰαπωνικοῦ εἶδους «Inu». Τὸ κυνάριον τοῦτο μετηνέχθη ἐξ Ἰαπωνίας καὶ ἐγεννήθη ἐν τῷ αὐλικῷ κτηνοτροφείῳ αὐτοῦ τοῦ Νικαῶ (βασιλέως τῆς Ἰαπωνίας). Τοῦτο εἶνε ἀξιοσημεῖτον ἕνεκα τοῦ ἀσημάντου τοῦ μεγέθους, διότι ἔχει μῆκος 15 δακτύλων καὶ βάρος μόνον τριῶν λιτρῶν καὶ τῆς οὐλῆς καὶ μετὰξίνης κόμης του. Μία πλουσία κυρία τῆς Μιννιππῆς ἠγόρασε τοῦτο τὸ κυνάριον ἀντὶ 2500 φρ.

Μεγακέφαλος χεελώνη. Λιαν περίεργος εἶνε ἡ θεὰ τῆς μεγακεφάλου χελώνης. Καὶ πράγματι, φαντασθῆτε παραξένον ζῶον, ὁμοιάζον μὲ τὴν σαύραν, ἔχον μακρὰν οὐράν, λεπιδωτὸς πόδας, μεγίστην κεφαλὴν καὶ ἐπιπέδους (τοῦ στήθους καὶ τῶν νώτων) θώρακας. Ἐν τούτοις τοῦτο εἶνε ἔνυδρος χελώνη ἀπαντῶσα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν τῆς ποταμοῖς τῆς Βερμανίας καὶ τοῦ Σιάμ. Τὸ μήκος αὐτῆς εἶνε 40,5 ὑπεκατοστόμετρα. Ὁ τρόπος τῆς ζωῆς τοῦτου τοῦ συνήθους ζώου εἶνε ἀγνωστος.

Ὁ νοῦς τῶν πηθήκων. Ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἰνδία ἐν μιᾷ οἰκογενείᾳ ἔζη εἰς τιθασευθεῖς μέγας οὐραγοστάγγος ὅστις ὑπερβολικῶς εἶχεν ἀγαπήσει τοὺς κυρίους τοῦ ἰδίου τὸν μικρὸν παῖδα τὸν ὅποιον πάντες ἐν ταύτῃ τῇ οἰκίᾳ ἠγάπων. Μίαν φορὰν ἐξερράγη πυρκαϊὰ ἐν ταύτῃ τῇ οἰκίᾳ, οἱ δὲ οἰκιοκοὶ ἔμφοβοι καὶ ἀπανονημένοι ἐφευγον λησμονήσαντες τὸν παῖδα ἐν τῷ κοιτῶνι τοῦ ἐν τῷ ἄνω πατώματι τῆς καιομένης οἰκίας. Ὅτε ἐπὶ τέλους ἐνεθυμήθησαν τὸν παῖδα ἡ κλίμαξ ἤδη ἔκαίετο. Ἐνῶ δὲ οἱ συναθροισθέντες ἐσκέπτοντο πῶς νὰ σώσωσι τὸν παῖδα, τὸ παράθυρον τοῦ κοιτῶνος τοῦ παιδὸς ἠνοίχθη ὑπὸ μεγάλης τριχωτῆς χειρὸς καὶ ἐξῆλθεν ὁ οὐραγοστάγγος κρατῶν τῶν παῖδα τρυφερῶς ἐν ταῖς ἀγκάλαις του. Ἀπαντες ἐθυμάσαν καὶ συνεκινήθησαν. Οὗτος μετὰ μεγάλης προσοχῆς κατέβη ἀπὸ τοῦ τοίχου τῆς οἰκίας καὶ παρέδωκε τὸν παῖδα εἰς τὴν τροφὴν αὐτοῦ.

Σχολὴ διὰ τοὺς πιθήκους. Ἐν Καλκούτῃ ἰδρύεται σχολὴ διὰ τοὺς πιθήκους ἐν τῇ ὁποίᾳ τοὺς νεαροὺς πιθήκους θὰ διδάσκωσι τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τὴν γραφήν. Προτίθενται οἱ ἐκκεντρικοὶ ἄγγλοι νὰ δοκιμάσωσι διαφόρους μεθόδους καὶ μετὰξὺ ἄλλων τὴν ἀκόλουθον. Πρὸ τοῦ πιθήγου θέτουσι κινετὰ στοιχεῖα τοῦ ἀλφαβήτου καὶ ἐκ τῶν στοιχείων τούτων οὗτος ὀφείλει, τῇ βοήθειᾳ τοῦ διδασκάλου, νὰ σχηματίσῃ λέξιν τινὰ, ἧς ὑποθέσωμεν πορτοκάλλιον. Ἀν οὗτος ἐκμάθῃ νὰ ἀποτελέσῃ ταύτην τὴν λέξιν, τῇ βοήθειᾳ τοῦ διδασκάλου, νὰ σχηματίσῃ λέξιν τινὰ, ἧς ὑποθέσωμεν πορτοκάλλιον. Ἀν οὗτος ἐκμάθῃ νὰ ἀποτελέσῃ ταύτην τὴν λέξιν, τῇ βοήθειᾳ τοῦ διδασκάλου, ὡς ἀνταμοιβὴν θὰ λάβῃ ἐν πορτοκάλλιον.

Ἡ αὐτὴ ἐξάσκησης θὰ ἐπαναληφθῆ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων λέξεων καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐλπίζουσι νὰ καταστήσωσι τοὺς πιθήκους ἐγγραμμάτους.

Τὸ στρεΐδιον μιοθήρας. Οἱ συλλαμβάνοντες τὰ στρεΐδια ἐνίοτε παρατήρουν πῶς ταῦτα συλλαμβάνουσι τοὺς ἰχθῦς. Τὸ ἐπόμενον διηγήθη ἡμῖν εἰς ἄλιεὺς ἀξιώπιστος. Μίαν ἡμέραν οὗτος εἶχε συλλάβῃ μερικὰ στρεΐδια διὰ τὸν οἶκόν του καὶ τὰ ἔφαγεν ἐκτὸς ἐνός, τὸ ὅποιον ἔκεινεν ἐν τῇ ἀποθήκῃ ἐντὸς τριβλίου. Τὴν νύκτα τὸ στρεΐδιον ἠσθάνθη φαίνεται δίψαν καὶ ἤνοιξε τὴν κόγχην τῆς. Τρεῖς ποντικοὶ ἐμυρίσθησαν αὐτὸ καὶ ἐπεθύμησαν νὰ δοκιμάσωσι τὴν γεύσιν αὐτοῦ. Εὐθὺς ὡς οὗτοι ἔθεσαν τὰς κεφαλὰς των μετὰ τῶν κόγχων τοῦ στρεΐδιου, τοῦτο διαμιάς ἔθλιψε καὶ ἐκράτησε διὰ τῶν κόγχων τοῦ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. Τὴν πρωίαν εὗρον τοὺς ποντικούς ἀίχμαλώτους τοῦ στρεΐδιου, εἰς δὲ φωτογράφος τοὺς ἐφωτογράφησε χάριν περιεργείας.

Ἀρά γε ἀποθνήσκει ἡ μέλισσα μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ κέντρου; Ἐξ ἀμνημονεῦτων χρόνων ἐπιστεύετο ὅτι ἡ κεντρίσασα μέλισσα συνεπεῖα τῆς ἀποβολῆς τοῦ κέντρου καὶ τοῦ ἰσοφύρου ἀένου, ἀποθνήσκει. Ἄλλ' ἰδοὺ ὅτι ὁ Πολωνὸς μελισσοτρόφος Κάρολος Κρατσίσκις, καταγινόμενος εἰς τοῦτο τὸ ζήτημα ἀπέδειξε τὸ ἀβάσιμον τῆς ῥηθείσης γνώμης. Ἐξ 132 μελισσῶν αἰτίνας ἀπέβαλον μετὰ τὸ κέντρισμα τὸ κέντρον των ἐν περιορισμῷ, διέμενον ζῶσαι ἐπὶ δύο ἡμερονύκτια 80 μόνον καὶ ἐκ τούτων αἱ πλεῖστα ἀφειθέσαι ἐν ἐλευθερίᾳ ἀπέπτοντο, κατὰ τὸ φαινόμενον, ὕγιαι ὡς νὰ μὴ τοῖς συνέδη τίποτε. Ἐκ τούτου ὁ Κρατσίσκις ἐξάγει τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἀποβολὴ τοῦ κέντρου οὐ μόνον δὲν φονεύει τὴν μέλισσαν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐξάσκει βλαβερὰν πῦνα ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ὕγιαι αὐτῆς.

Τὸ ζήτημα περὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ ἵππου. Ὁ Ὄσμπορν καὶ ὁ Βόρτμαν ἀνεκάλυψαν ἐν τοῖς ὀλιγογενεῖσι καὶ τοῖς κάτω μιογενεῖσι στρώμασι Βάιτ Ρηθέρα πολλὰ ὄστα ἀνήκοντα εἰς τοὺς προπάτορας τοῦ ἵππου, τοὺς μεσάζοντας μετὰ τοῦ μεσοῖππου καὶ τοῦ ἀρχιθηρίου. Ταῦτα τὰ ὄστα δὲν φέρουσι ἀκριβῶς διακριτικὰ τοῦ εἶδους σημαίᾳ ἥτοι ἀνήκουσιν εἰς μεταβατικὰς μορφάς. Ἐνεκα τούτου ἡ εὐθεσία αὐτῆ μετὰ μεγάλης ἀκριβείας προσδιορίζει τὴν γενεαλογίαν τοῦ ἵππου.

Αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς πτηνοτροφίας ἐν Γαλλίᾳ. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος οἱ χωρικοὶ τῆς Γαλλίας ἐξήγαγον ὠμὰς ἀξίας 131,492,000 φράγκ. ὄρνιθας, γῆνας, νήσας, καὶ κοινίλους ἀξίας 187,900,000 φράγκ. Τὸ ὅλον ἐκ τῶν οἰκιακῶν πτηνῶν οἱ Γάλλοι χωρικοὶ ἔλαβον 319 ἑκατομ. φράγκ.

Τὰ γεώμηλα. Τὰ γεώμηλα ἐκομίσθησαν εἰς τὴν Εὐρώπῃν ἐκ τῆς Νοτίας Ἀμερικῆς, ὅπου ἐβλάστησαν ἐν ἀγρίᾳ καταστάσει. Κατὰ πρῶτον ἐκομίσθησαν εἰς τὴν Ἰσπανίαν καὶ ἐκεῖθεν τῷ 1514 μετεφευτεύθησαν καὶ ἐν Ἰταλίᾳ. Κατὰ τὸ 1588 εἰς καθηγητῆς τοῦ πανεπιστημείου τῆς Δειθένης ἔλαβε γεώμηλα τινα ὅπως τὰ φυτεύσει καὶ τὰ διαδόσει μετὰ τῶν κατοίκων. Τὰ γεώμηλα τῷ 1623 εἰσῆχθησαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἐκτοτε ἤρχισαν νὰ καλ-

λιεργῶνται καὶ νὰ καλλιεφεύωνται. Ἐν Σαξωνίᾳ τὰ γεώμηλα εἰσῆχθησαν τῷ 1717 ἐν δὲ Σκωτίᾳ μετὰ τὸ 1728, ἐν Πρωσίᾳ μετὰ τὸ 1738, μετὰ δὲ τὸν μέγαν λιμὸν τοῦ 1771 τὰ γεώμηλα διεδόθησαν καθ' ὅλην τὴν Γερμανίαν.

Κατὸν δένδρον. Ἐκ τῆς Βερμανίας μετεφευτεύθη εἰς Ἰνδιάν ἐν δένδρον τὰ φύλλα τοῦ ὁποίου καίουσι τὴν ἐπιδερμίδα τοῦ κρατοῦντος αὐτά. Ὁ πόνος ἐξακολουθεῖ ἐπὶ μῆνας ἐνισχυόμενος κατὰ τὸν βροχερὸν καιρὸν καὶ κατὰ τὴν θέσιν τῆς χειρὸς ἐν τῷ ὕδατι. Οἱ ἐγγῶροι πολὺ φοβόονται τοῦτο τὸ δένδρον καὶ ἀποφεύγουσι νὰ πλησιάσωσιν εἰς αὐτό. Οἱ κύνες καὶ οἱ ἵπποι ἐγγύζοντες εἰς αὐτὸ λυσσῶσι καὶ διὰ τῶν ὀδόντων των ἀποσπῶσι τεμάχια ἐκ τοῦ σώματός των.

Τὸ ξύλινον ὕλιον πρὸς κατασκευὴν τοῦ χάρτου. Ὑπελόγισάν τινες ὅτι μόνον διὰ τὸν χάρτην τὸν δαπανώμενον πρὸς ἐκτύπωσιν μιᾶς Παρισινῆς ἐφημερίδος, τῆς «Μ. Ἐφημερίδος», ἀπαιτοῦνται κατ' ἔτος 120,000 δένδρα. Ἀν πρὸς ἐκτύπωσιν μιᾶς ἐφημερίδος ἀπαιτοῦνται ἐτησίως 120,000 δένδρα, τί νὰ εἴπωμεν περὶ τῶν ἀναγκῶν ὅλης τῆς Εὐρώπης; ἐρωτᾷ εἰς συγκραφεύς. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐν Ἀμερικῇ. Τινὲς ἤρχισαν νὰ σκέπτωνται σπουδαίως περὶ τούτον τοῦ ζητήματος καὶ ἐκλήκτουσι μέσα πρὸς ἐξοικονομήσιν καὶ πολλαπλασιασμῶν τῶν πευκῶν καὶ ἄλλων δένδρων ἐκ τῶν ὁποίων κατασκευάζεται ὁ χάρτης ὅπως μὴ ἐπιστῇ ὁ καιρὸς ὅταν τοῦτο τὸ ὕλικόν καταστῇ πολὺ ἀκριθὸν διὰ τούτον τὸν σκοπὸν.

Σύναψις γάμου. Ὁ ἀκόλουθος πίναξ δεικνύει ποῖα εἶνε ἡ ἡλικία μεθ' ἣν ἐν τοῖς διαφόροις κράτεσιν ἐπιτρέπεται ὁ γάμος.

Ἀυστρία 14 ἔτος καὶ διὰ τὰ δύο φύλα.

Γερμανία διὰ τὸν νέον 18ον, διὰ δὲ τὴν κόρην 14.

Ἰσπανία τὸ 14ον διὰ τὸν νέον, διὰ τὴν κόρην 12.

Γαλλία τὸ 18ον διὰ τὸν νέον, διὰ τὴν κόρην 15.

Ἑλλὰς τὸ 14 διὰ τὸν νέον καὶ 12 διὰ τὴν κόρην.

Οὐγγαρία (διὰ τοὺς καθολικοὺς) 14 διὰ τὸν νέον καὶ 12 διὰ τὴν κόρην.

» (διὰ τοὺς διαμαρτυρούμενους) τὸ 18 ἔτος διὰ τὸν νέον καὶ τὸ 15 διὰ τὴν κόρην.

Πορτογαλλία διὰ τὸν νέον 14, διὰ τὴν κόρην 12.

Ρωσία διὰ τὸν νέον τὸ 18, διὰ τὴν κόρην τὸ 16.

Σαξωνία διὰ τὸν νέον τὸ 18, διὰ τὴν κόρην τὸ 16.

Ἑλβετία διὰ τὸν νέον τὸ 14, διὰ τὴν κόρην τὸ 16.

Ἡ στατιστικὴ τῆς συγχρόνου γαλλικῆς γλώσσης. Ἐν αὐτῇ ἀπαντῶσι λέξεις ἀγνώστου καταγωγῆς 650, λέξεις λατινικῆς καταγωγῆς 3800, γερμανικῆς καταγωγῆς 420, ἐλληνικῆς 20, κελτικῆς 20, ἰταλικῆς 450, ἀγγλικῆς 100, ἀραβικῆς 17, σημητικῆς 110, ἀνατολικῆς 16, ἀμερικανικῆς, ἱστορικαὶ λέξεις 105, μιμητικαὶ τῶν ἤχων 40. Τὸ ὅλον 5,977 ξένοι λέξεις. Τὸ λεξικὸν τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας περιέχει 27000 λέξεις· ἂν ἐξ αὐτῶν ἀφαιρέσωμεν ταύτας τὰς 5957 λέξεις θὰ ἀπομείνωσι περὶ τὰς 21,000 λέξεις.

Τύποις ΑΣΤΡΑΠΗΣ ὁδὸς Βορείου 13.